

AKTUALITY Z DIECÉZE

**ROZHOVOR S TAŽÁNOU BLAŽKOVOU
CESTOU VIKARIÁTY ÚSTÍ NAD ORLICÍ A ŽAMBERK
KAM BĚHEM ADVENTU ZA KULTUROU?**

KARMELITÁNSKÁ KNIHKUPECTVÍ

Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín, tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz

a Knihkupectví U katedrály, Velké nám. 36, Hradec Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Tim Guénard

V ringu s Bohem

Příběh obrácení slavného boxera

Napínavé vyprávění slavného francouzského boxera Tima Guénarda o vlastní dramatické cestě za láskou a odpuštěním.

Brož., 188 s., 199 Kč

Anastázie Pustelník

Moučníky sestry Anastázie

K Vánocům patří vedle duchovního usebrání i dobré jídlo. Kniha receptů sestry Anastázie Pustelník z Kongregace dcer Boží lásky, dlouholeté kuchařky a hospodyně, přináší recepty na luxusní dorty i jednoduché levné moučníky.

Váz., 272 s., 299 Kč

NAKLADATELSTVÍ PORTÁL

Portál – Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8, www.portal.cz

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Anselm Grün

Co žije lásku

Vztahy a spiritualita

Grün medituje nad smyslem lidského života, kterým je láska: vyvážená láska k sobě samému i druhým. Láska nikoli jako adorování a zbožštění druhého, ale jako naplněný vztah, který se dává a zároveň je druhým obohacován. Láska nikoli jako sex a libidinózní narcismus, ale vztah, který je živěn z božského pramene a je vždy inspirována shůry.

Brož., 136 s., 215 Kč

M. Scott Peck

Přátelská sněhová vločka

Obyčejný příběh o neobyčejných věcech

Když malé Janě přistane na nose sněhová vločka, začíná přemýšlet o tom, co za vločku to je: jestli je hodná, jak je stará, jestli ji má vločka ráda, jak se jmenuje. Uvažování nad koloběhem vloček vedou Janu k myšlenkám o Bohu, ke kterému si vytváří nový, osobní vztah. Novela se dotýká složitých otázek, přesto především díky velmi dobrým dialogům působí svěže a lehce.

Váz., 64 s., 175 Kč

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, tel./fax: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Silvano Fausti

Nad evangeliem podle Lukáše

Výklad, ve kterém nechybí odbornost a přitom i pochopitelnost a živost, která zve nejen k četbě, ale i k přemýšlení a k žití rozjímaného slova. Autorova životní zkušenost se zde spojuje s poctivým bádáním a přesný výklad s jednoduchým jazykem v ustavičném dialogu mezi moderností a tradicí.

Váz., 848 s., 789 Kč

Silvano Fausti

Konec času

Lectio divina nad Prvním listem Soluňanům

Meditace stále aktuálního, pravděpodobně nejstaršího spisu Nového zákona, jenž dává křesťanům každé doby hluboké odpovědi na zásadní otázky po smyslu času a dějin, života i smrti.

Měkká vazba, 176 s., 199 Kč

Rozmluvy s Bohem

Advent – Doba vánoční – Zjevení Páně

Nová ediční řada, která čtenářům poskytne další možný způsob, jak se učit obracet se k Bohu Otci s důvěrou a v souladu s Písmem svatým a s živou tradicí církve. Praktický formát knihy si ji dovoluje brát s sebou i na cesty. Následně vyjde Svazek 6: Slavnosti a svátky (leden – červen).

Váz., 432 s., 250 Kč

Vážení čtenáři,

právě otevíráte poslední letošní číslo IKD, poslední v této podobě. Od ledna 2012 bude IKD vycházet v pozměněné grafice i kvalitě tisku, pevně doufám, že k vaší větší spokojenosti.

Poslední číslo roku vydáváme na počátku adventu, v době přípravy na Boží narození. Letos před Vánocemi budou někteří naříkat na chudší Vánoce a nejistou budoucnost, musí se šetřit, kdo ví, co nás asi čeká. Předpovědi ekonomů nejsou povzbudivé, kroky poslanců a politiků jsou nejisté; často nevíme, zdali jim jde o dobro společnosti, která je pověřila službou, nebo jen o prospěch jich samotných či jejich přátel. A to se nese celou Evropou. Jaké má v tomto světě člověk vyhlídky, jistoty, naděje? Křesťané žijí ve stejném světě, jako všichni ostatní, dotýká se jich radost a naděje, bolest i úzkost všech lidí.

Vánoce obrací náš pohled k Betlému. Nejen ke krásné idylce jeslí s novorozeným dítětem Ježíšem, ale k tomu, co se kdysi v Betlémě stalo a jak se to stalo. Ježíš, syn Boží, se narodil v zemi, kde většina lidí žila v chudobě a pod okupací cizí moci, bez vyhlídek a naděje na zlepšení ekonomické situace, bez naděje na změnu politické situace. Bůh přichází v Ježíšově osobě sdílet a proměňovat lidské osudy. Učí nás nenaříkat si, ale vidět, děkovat, jednat. Zkusme se při promýšlení biblických zpráv o okolnostech Ježíšova narození položit otázku: Nemohly by nás letošní Vánoce dovést k větší skromnosti, solidaritě, vděčnosti i za maličkosti?

Přeji vám všem i sobě, abychom stále více poznávali, že člověk nepotřebuje k radosti a k pokoji především bohatství a zajištěnost. Pak se snad odvážíme říci: „Dobrý Bože, děkuji Ti za poznání, že Ty jsi moji jedinou jistotou, kterou mně nikdo nemůže vzít!“

Karel Moravec

OBSAH

Aktuality	4
Rozhovor: Tatána Blažková	10
Cestou vikariáty Ústí nad Orlicí a Žamberk	12
Z biskupství/servis	15
Pozvánky na akce	16
Kam během adventu za kulturou?	18
Charitní listy	19

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. Redakce: IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, telefon: 4 95 063 422, e-mail: ikd@diecezezhk.cz, www.diecezezhk.cz/ikd Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. Sazba a tisk: Tomáš Barčík – design studio, tomas.barcik@design-studio.cz, tel.: 604 726 996, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 20 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 7. 12. 2011 Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Fotografie z titulní strany: Vojtěch Macek

OTÁZEK OKOLO ČÍHOŠŤSKÉHO ZÁZRAKU JE STÁLE HODNĚ

(lb) – Na konferenci, která měla připomenout význam a některé méně známe okolnosti číhošťského zázraku, se 13. října sešlo zhruba 70 účastníků. Setkání zahájila v číhošťském kostele Nanebevzetí Panny Marie mše svatá. Hlavním celebrantem byl královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál, který zároveň pronesl homilii. V ní připomenul, že číhošťské události otevřené i v dnešní době. „Do tajemství lidské slabosti a hříchu, do událostí jako je číhošťský zázrak můžeme je nahlížet jen s pokornou vírou a s láskou. Ta nás také musí ochránit před vyhledáváním senzací, zbytečnou zvědavostí a dát nám odvahu postavit se k dramátům dějin nezaujatě. Důkazem drastického zločinu je bezpochyby násilná smrt mladého kněze Josefa Toufara. Zároveň svědčí o jeho mimořádném hrdinství,“ řekl.

Po bohoslužbě se přítomní přesunuli do farního sálu, aby vyslechli tři přednášky. V první z nich se Adolf Rázek, bývalý vyšetřovatel Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu, soustředil na výklad širších souvislostí politiky komunistické strany vůči katolické církvi. Útlak 50. let je již poměrně známou skutečností, ale restrikce z let 1945–1948 například omezením počtu církevních svátků a zaváděním tzv. národních pracovních směn o nedělích již tolik ne. V další části svého příspěvku se věnoval místu číhošťského případu v proticírkevním tažení komunistů. Měl to být první církevní proces dalekosáhlého společenského významu, který by propagandisticky odhalil

„pravou“ tvář kléru. Předčasná smrt P. Josefa Toufara během vyšetřování však tyto plány zhatila.

Advokát Kolja Kubiček, který v devadesátých letech zastupoval jako obhájce vyšetřovatele P. Toufara Ladislava Máchu, přinesl na základě obeznámenosti s řadou spisů okolo případu podrobnosti ke způsobu vyšetřování P. Toufara. Zároveň vyloučil často rozšířené varianty výkladu „zázraku“. Tedy že zařízení pro pohyb křížku sestrojil P. Toufar, ale také tu, že se jednalo o provokaci státní bezpečnosti, která předtím zařízení do kostela nastražila. Právě celkové utajení případu – řada spisů byla tajná ještě v devadesátých letech – umožnilo vznik různých polopравd a fám. Nespornou zajímavostí je skutečnost, že samotný křížek byl v padesátých letech státními orgány zabaven a přes snahu řady lidí není do dnešních dnů nalezen.

Poslední příspěvek dr. Viléma Fránka se týkal zajímavé osobnosti Libuše Adlerové, která ve svých promluvách předpověděla pohyb křížku Číhošti. Libuše Adlerová měla na konci čtyřicátých let údajně zjevení Panny Marie. Postupně se okolo ní soustředila skupinka v čele s prokuristou Vilémem Ohlým, P. Františkem Hasilíkem a dalšími sympatizanty z kněží i laiků prostějovského děkanátu. Jejich činnost neunikla olomoucké arcibiskupské konzistoři, která v listopadu 1948 zakázala kněžím účastnit se seancí, a ustanovila vyšetřovací komisi k prozkoumání pravosti zjevení. Působila v ní řada významných osobností církevního života, vedl ji představitel olomouckých dominikánů Silvestr Maria Brait, OP. Živě se o činnost skupiny zajímal také novoríšský opat Augustin Machalka, OPraem., bez vlivu nezůstali ani salesiáni, na jejichž faře ve Víně se setkání konala. Právě nejednoznačnost a složitost případu zabránila státním orgánům v jeho větším propagandistickém využití v postupu proti katolické církvi. Přesto později proces Ohlý a spol. proběhl a jeho účastníci byli odsouzeni k řadě let vězení. Činnost této skupiny by si jistě zasloužila hlubší zkoumání.

„Číhošť neodmyslitelně souvisí s životem královéhradecké diecéze a tuto konferenci konáme k uctění památky těch, kteří připravili naši svobodu, a k uskutečňování ideálů demokracie, za které trpěli a často položili své životy. Za motto setkání jsem vybral slova papeže Benedikta XVI. pronesená při jeho návštěvě v Německu: „Nehledáme kompromis, ale pravdu“, vysvětlil důvody pořádání konference její hlavní organizátor Mons. Josef Pospíšil.

Stůl přednášejících a hostů, autor: Josef Kašpar

ŽENY MĚLY VÍKEND PRO SEBE

V druhý říjnový pátek odpoledne a následující sobotu se prostory litomyšlského proboštství zaplnily ženami, které se chtěly dozvědět více o tom, jak svou komunikací ovlivnit chování druhých. Seminář Cesta k dobrým vztahům vedený Taťanou Blažkovou zorganizovalo Centrum pro rodinu Biskupství královéhradeckého.

Shodou okolností byly účastnicemi povětšinou několikrát sobotné matky. Nabízí se tedy, že díky bohatým zkušenostem s výchovou dětí mají mnohé s komunikací co dočinění. Přesto však zasedly, aby vyslechly, jak se stát na tomto poli úspěšněji-

šími. Proč? Je snad způsob komunikace, to, JAK něco vyjádřit, důležitější než to, CO chceme sdělit? Opravdu záleží tolik na každé pronesené slabice, na použitém gestu, úsměvu, poloze, pohledu, tónu, že jen díky nim může být náš život a život našich blízkých o tolik kvalitnější, hezčí, radostnější?

Potěšilo mě znovu se podívat na sebe a nás lidi z hlediska temperamentu, nahlédnout tak naši jinakost a komunikační těžkosti s ní spojené jako přirozený důsledek odlišného osobního nastavení a naladit se na ně pozitivně jako na dar od Boha. Pomohlo mi otestování sebe sama na základě vzpo-

mínek z dětství a porovnat je se současným stavem, zamyslet se nad tím, co bylo proč potlačeno a co se naopak zvýraznilo, co však v člověku vždy víceméně nějak bylo.

Oslovil mě také termín analogický peněžním službám – tzv. „citové konto“ jako vyjádření ne/rovnováhy ve vztazích. Vzorec $+5x = -1y$ osvětluje, že na pět vkladů, tj. jednotlivých projevů přijetí druhého, pozorností, přitakání, potvrzení, tzv. „přijmů“, připadá jedno možné NE, jeden projev špatné nálady apod., bez toho, že by pozitivní náboj v komunikaci byl zásadně ochuzen.

Ocenila jsem rovněž naději, že z nevyhovujících zaběhaných rituálů – tzv. komunikačních vzorců, existuje cesta ven, a sice pohledem do budoucna. Prezентuje ji jednoduchá otázka: Jak to udělám? Ta naděje je totiž velmi potřebná...

Napadalo mě, jak tento seminář vnímají asi přísedící starší ročníky, které díky komunismu neměly možnost na tomto poli tolik pracovat; budování vztahů bylo nesené prakticky vždy

je vyšlapanými cestami generací předchozích.

A myslela jsem i na nás mladší, kteří informací, jak zlepšit kvalitu našich životů, máme bezpočet a omezení jsme vlastně jen svými schopnostmi, svou připraveností a otevřeností. A prožívala smutek při vzpomínce na to, co se mi nepovedlo a třeba už nikdy nepovede napravit, že – jak bylo jednou účastníci trefně řečeno – mi v něčem už prostě ujel vlak.

Potřebovala jsem tedy slyšet tu naději, že mohu věci dělat jinak, že se stačí zastavit a jen se zeptat: „Jak to udělám?“ Uklidnila mě i slova vztažená k minulosti, která na semináři rovněž zazněla: „Je potřeba si uvědomit a říct to dostatečně nahlas, že všechno, co jsem dělala, jsem dělala s nejlepším vědomím a svědomím, a případné chyby si odpustit.“

Odcházela jsem domů vědomější, pokornější, důvěryplnější, radostnější, odhodlanější a láskyplnější. To není málo, ne?

Marcela Boštíková, Litomyšl, duchovní CČSH

Symposium o křtu a obnově křestní milosti ve svátosti smíření

(lb) – S cílem reflektovat současnou pastorační praxi ve slavení svátostí přijela ve dnech 18. – 19. října do budovy Adalbertina v Hradci Králové zhruba stovka kněží, katechetů a pastoračních asistentů. Akci uspořádal Diecézní teologický institut a Katechetické a pedagogické centrum Biskupství královéhradeckého ve spolupráci s Katedrou kulturních a náboženských studií PdF UHK. V roce, kdy si v přípravě na cyrilometodějské jubileum připomínáme význam křtu, nemohlo být o výběru tématu pochyb. Důležitou souvislost křtu a obnovy křestní milosti ve svátosti smíření přiblížila ThLic. Marie Zimmermannová: „Ve křtu jsme byli Bohem obdarováni tak, že to nedokážeme slovy ani vyjádřit a je naším životním úkolem tato obdarování objevovat, žít z nich a s pomocí Boží je dále rozvíjet. Bůh nás ve křtu přijal do svého společenství. Víme, že toto společenství narušujeme sami svými hříchy. Svátost smíření pak z tohoto úhlu pohledu chápeme jako setkání s Ježíšem Kristem, který

vzal naše hříchy na sebe a skrze církev nám daruje odpuštění, aby naše společenství s Bohem bylo obnoveno.“

Symposium se sestávalo ze dvou částí, teoretické a praktické. V úterý 18. října se uskutečnila teoretická, která představila základní teologická východiska tématu.

Svým vystoupením ji zahájil královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál. Poté ve dvou blocích následovaly příspěvky přednášejících. Doktor Jaroslav Brož sestavil systematický přehled biblických základů křtu. Prof. Ctirad V. Pospíšil se věnoval vztahu osoby člověka k Nejsvětější Trojici a Matce Boží, doktor Prokop Brož upozornil na skutečnost, že křest by měl být člověkem vnímán jako podstatná událost, která určuje jeho další život, je prologem jeho životního příběhu, který je zasazen do dějin spásy a jeho epilogem je věčný život u Boha v nebi. Doktor Jan Šlégr podrobně představil význam jednotlivých liturgických úkonů v obřadu křtu dětí.

Odpoledne se docent Aleš Opatrný věnoval zejména vztahu mezi křtem a svátostí smíření z pastoračního pohledu, docent Ludvík Dřímál představil katechetický přístup k nově pokřtěným, kteří mají být začleněni do místního společenství církve. Program dne uzavřel doktor Vladimír Juhás z Košic s vystoupením Spoved ako psychologická potreba a ontologická (bez-)moc.

Druhý den proběhla praktická část sympozia. Tvořila ji práce v jednotlivých skupinách zaměřených na aktuální otázky katechetické práce v rámci přípravy na přijetí svátosti křtu a slavení svátosti smíření. Přednášky nabídly účastníkům nové pohledy na téma, se kterým se pravidelně ve své pastorační praxi setkávají, a řadu podnětů k přemýšlení. Přibližně třetina účastníků měla zájem i o diskusní část sympozia, kde byl největší zájem o problematiku svátosti smíření. Jednotlivé příspěvky a shrnutí práce ve skupinách přinese připravovaná monografie.

Dr. Jaroslav Brož, autor: Luděk Bárta

SETKÁNÍ STAVEBNÍCH TECHNIKŮ

(Ib) – Dne 19. října přijeli do Hradce Králové stavební technici ze všech vikariátů diecéze. Jejich setkání zahájila mše svatá v kapli biskupské rezidence, kterou sloužil generální vikář Mons. Josef Socha. Po ní následovala prohlídka reprezentačních prostor biskupství, knihovny v Novém Adalbertinu a katedrály Svatého Ducha. Kromě toho měli možnost shlédnout průběh regenerace městského opevnění. Ten se v současné době týká také části zahrad pod biskupskou rezidencí a kanovníckými domy. Kromě této neformální části bylo na pořadu dne rovněž pracovní jednání a krátké setkání s biskupem Mons. Janem Vokálem. Podle slov Petra Kábrty, vedoucího provozně-stavebního oddělení odboru správy majetku, který schůzku organizoval, bylo pro její uspořádání hned několik důvodů. Ve vedení diecéze, na příslušných odděleních odboru správy majetku i mezi stavebními technikami proběhla v poslední době řada personálních změn, a tak se zainteresovaní v tomto složení sešli poprvé. Mohli si tak sdělit svá očekávání a představy o spolupráci. „Z porady nám vyplynula potřeba častějších

setkání, kdy technikům můžeme nabídnout právní poradenství i školení o možnostech získávání finančních prostředků na opravy památkově chráněných objektů. Pokud totiž vstoupí v platnost zákon o narovnání majetkových vztahů mezi státem a církvemi, bude důležité se na jeho správu řádně připravit a my chceme být dobrými a zodpovědnými hospodáři,“ uvedl.

V TRSTĚNICÍCH VYROSTLO KOMUNITNÍ CENTRUM

Dne 16. prosince ve 14 hodin bude po několika letech příprav a vlastní realizace otevřeno „Komunitní centrum Trstěnice“. Toto ojedinělé zařízení pro obyvatele Trstěnice a širšího okolí bylo vybudováno za spolupráce dvou organizací – Obce Trstěnice a Římskokatolické farnosti Trstěnice – které za tímto účelem vytvořily zájmové sdružení právnických osob s názvem Komunitní centrum Trstěnice z.s.p.o. Nové zařízení bylo budováno v letech 2010–2011 rekonstrukcí bývalého areálu farní budovy v Trstěnici, pocházející z období let 1815–1820. Rekonstrukce byla provedena podle architektonického návrhu Ing. Arch. Martina Laštovičky z Jihlavy a projektu firmy „Černý spol. s r.o. Litomyšl“. Realizaci stavebních prací provedla firma „Stavební sdružení Boštík s.r.o.“ z Poříčí u Litomyšle.

Projekt získal dotaci Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod. Je podporován také partnery projektu, kterými jsou Základní škola Trstěnice a Mikroregion Litomyšlsko. Provozovatelem centra bude investor Komunitní centrum Trstěnice z.s.p.o.

Prostory Komunitního centra budou sloužit pro komplexní rozvoj osobnosti uživatelů a to podle jejich zájmů a možností, formou, která je jim nejbližší. Půjde zejména o setkávání obyvatel obce a okolí při nejrůznějších příležitostech, o setkávání přátel a rodin při rodinných slavnostech a v neposlední řadě o setkávání členů farnosti a spolků, i skupin stejných či podobných zájmů bez rozdílu věku. Budou organizovány přednášky a besedy se zajímavými lidmi, výchovná setkání v oblasti etiky, religionistiky a náboženství. Zázemí zde najdou i děti a pedagogové při školních a mimoškolních aktivitách základní a mateřské školy. Centrum je vybaveno pro různorodé sportovní využití skupin i jednotlivců a pro budování společenství při hrách. Rekonstrukcí vznikly zajímavé prostory s vnitřním atriem, víceúčelovým sálem, klubovnou s kuchyňským zázemím, prezentačním zařízením, minitělocvičnou, knihovnou a čítárnou vyba-

Budova Komunitního centra, autor: Řkf Trstěnice

venou internetem a samozřejmě hygienickým zázemím pro osoby se sníženou pohyblivostí. Jsou zde dvě herny s možností zahrát si stolní tenis nebo kulečnicku a vybavená posilovna. Pamatováno bylo i na klubovnu pro zájmové skupinky. Celé komunitní centrum bude moci být využíváno pouze za režijní poplatků, v některých případech i bezplatně. Na závěr bychom rádi poděkovali všem, kteří se na přípravě a realizaci podíleli. Přejeme si, aby tento neobvyklý vánoční dárek sloužil k radosti i užitku všech co nejdlouze.

Tento projekt je spolufinancován Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

V Hradci Králové se konalo druhé diecézní setkání animátorů seniorů

(lb) – V sobotu 5. listopadu proběhlo v Hradci Králové druhé diecézní setkání animátorů seniorů. Zavítalo na něj přes 60 animátorů a dalších zájemců o práci se seniory z různých míst královéhradecké diecéze a také arcidiecéze olomoucké a pražské. Druhý ročník setkání byl zaměřen na komunikační dovednosti. Téma „Jak se spolu domlouvat“ animátorům přednesla poradkyně pro komunikaci a akreditovaná videotrenérka Taťána Blažková. Po programu v Novém Adalbertinu se animátoři setkali s biskupem Josefem Kajnekem, který celebroidal bohoslužbu v kostele Nanebevzetí Panny Marie a zúčastnil se také odpoledního animátorského posezení při kávě. Cílem akce bylo nabídnout formaci, metodickou pomoc a povzbuzení těm, kteří se pastorační péčí o seniory věnují a inspiraci pro ty, kdo chtějí se seniory začít pracovat. „Formace a metodická pomoc směrem k animátorům seniorů má v nabídce Diecézního centra pro seniory své významné místo a její důležitou součástí je setkání animátorů seniorů naší diecéze. Program druhého ročníku byl zaměřen pouze na jedno téma s úmyslem jeho reflektování do hloubky a obohacení praktické práce animátorů během jejich pravidelné komunikace se seniory. Kromě hlavního programu měli účastníci navíc možnost ke společnému sdílení a výměny zkušeností,“ sdělila organizátorka Veronika Čepelková. „Toto setkání bylo pro nás velmi užitečné a přínosné. Myslím si, že komunikace mezi lidmi je velmi důležitá zvláště v dnešní době, kdy lidé věnují spoustu času televizním pořadům a nevěnují se

Přednáška Taťány Blažkové se těšila velké pozornosti, autor: Jan Jankovič

sami sobě, anebo si mezi sebou málo povídají, obzvláště v rodinách, kde je to velmi důležité. Také jsme měli možnost sdílení v celém našem kolektivu, kde jsme se sešli, kde jsme si vyměnili naše názory a bylo nám spolu velmi dobře. Vyvrcholením byla mše sv. s otcem biskupem Josefem Kajnekem, což bylo vůbec to nejlepší, co jsme mohli dostat.“ zhodnotila druhý ročník setkání Helena Ryklová z Hradce Králové.

Choceňští skauti vysadili strom Anežky České

(lb) – Při příležitosti 800. výročí narození Anežky České vysadili v sobotu 5. listopadu členové skautského střediska Skály Choceň v parku Peliny český národní strom – lípu srdčitou. Strom městu věnovala Česká rada dětí a mládeže, která sdružuje stovku organizací dětí a mládeže, tedy okolo dvou set tisíc mladých lidí. V rámci projektu „Stromy Anežky České“ se prostřednictvím různých sdružení vysadí 100 stromů po celé republice. Budoucího velikána požehnal místní administrátor Jiří Pešek. Při té příležitosti představil přítomným osobnost Anežky České, svěťice, která stála u kolébky několika řeholních společenství a charitativního hnutí v našich zemích. „V souvislosti s odkazem Anežky České bychom si měli připomínat, že sláva, moc a kariéra nejsou všechno, naopak, podstata našeho života je někde jinde. Anežka se vzdala trůnu a slávy, založila dva kláštery, tři kostely a špitál, kde bylo pečováno o ty, kterým se nikdo nevěnoval, chudé, nemocné, ty, kdo potřebovali pomoc. Sama zvolila alternativu chudoby. I v dnešní době konzumního způsobu života mnozí přicházejí s různými alternativami, i skauting je jedna z krásných, vážných variant. U Anežky byla alternativa vždy spojena se vztahem k druhému člověku. Byl to vztah hluboce otevřený ve prospěch druhých. I z toho bychom si měli dnes vzít poučení. Dělejme něco pro sebe, ale tak, aby z toho měli užitek i ostatní,“ řekl P. Jiří Pešek.

Lípa Anežky České poroste také v Pelinách, autor: Jan Teplý

FESTIVAL SETKÁNÍ HLINSKO 2011 SKONČIL ÚSPĚŠNĚ

Každá akce má svůj začátek i konec a jinak tomu je také s festivalem Setkání, za jehož třetím ročníkem jsme udělali pomyslnou tečku. Festival probíhal během celého října a beze zbytku splnil to, co měl přinést – setkání různých druhů umění, setkání umělců začínajících s profesionály a i setkání všech účastníků mezi sebou navzájem.

V rámci festivalu Setkání Hlinsko 2011 proběhla o první říjnové neděli v Centru Jana XXIII. vernisáž výstavy výtvarných prací hlineckých autorek Jany Rauchfusové a Šárky Teplé, nazvané „Cesty do ticha“ s průvodním slovem Jana Bendy, vášnivého milovníka historie, který se snaží o zachování a šíření kulturních tradic Hlinecka. Hostem nedělního odpoledne byl i místostarosta Hlinska a radní Pardubického kraje Ing. Pavel Šotola, který nad celým festivalem převzal záštitu. V úvodu vernisáže, kterou byl celý hudebně-výtvarný festival zahájen, vystoupili žáci ZUŠ v Hlinsku. Přednesem hudby starých mistrů navodili krásnou atmosféru pro zahájení nejen výstavy, ale i celého festivalu. Darem, kterým vystavující výtvarnice oplývají, zaručeně pohládily a potěšily každého, kdo výstavu

Výstava Cesty do ticha, autor: Radovan Hampejs

shlédl. Prostřednictvím jejich obrázků jsme se na chvíli stali všedními poutníky, protože určitá obyčejnost vede poutníka k jemnějšímu a hlubšímu vnímání, aby mu pomohla otevřít oči a srdce pro krásu přírody i pro vše, co nám zanechaly minulé generace. V obrázcích stromů, křížů i sakrálních staveb jsme našli tichou prostotu, díky níž jsme mohli nalézat sebe sama. Prostřednictvím kreseb obou autorek jsme tak dostali „pozvánku“ na cestu do ticha, na cestu, která nám dala na chvíli zapomenout na množství všedních starostí a poskytla možnost hledat svoji sounáležitost nejen s krajinou, ale i s těmi, kteří po ní pěšky chodili již dávno před námi.

V pořadí druhým festivalovým programem byl koncert v kostele Narození Panny Marie v Hlinsku nazvaný „Komorní hudba barokních Benátek“ v podání uměleckého dua Jan Kvapil a Jan Čírmář. Své mistrovské umění předvedli ve hře na zobcové flétny a loutny, ať už v sólu vystoupení každého z nich či vystoupení společném. Oba umělci jsou vynikajícími hudebníky známými i daleko za hranicemi naší vlasti a bylo ctí přivítat je i v našem městě.

Bohatý program festivalu zaplnil i další říjnové neděle a pokračoval benefičním koncertem, jehož výtěžek byl věnován Domu s pečovatelskou službou v Hlinsku na nákup lůžka pro nemocné seniory. Koncert, ve kterém bez nároku na honorář vystoupila sólistka opery Národního divadla v Praze Marie Fajtová a varhaník Miroslav Pšenička, byl vskutku mimořádným uměleckým zážitkem pro všechny přítomné. Oba umělci byli zaslouženě odměněni potleskem vstoje. V programu zazněly skladby mistrů z období baroka a klasicismu, ale i improvizace Miroslava Pšeničky. Své umění přijímají jako dar od Boha a s vděčností a pokorou vystupují k Jeho chvále.

Posledním ze série koncertů bylo vystoupení vokálně-instrumentálního souboru VOX HUMANA pod vedením Jiřího Kabáta, který se zabývá renesanční a obzvláště barokní duchovní hudbou. Jeho členové se schází z nejrůznějších míst republiky. Dokonale sestavený program a souhra nástrojů i zpěvu byly opět hlubokým duchovním zážitkem.

Lída Pavlišová

Zvon Anežka Česká bude oznamovat slavnostní chvíle

Pátek 4. listopadu se jistě nadlouho zapíše do paměti farníků z Pouchova, krajové čtvrti Hradce Králové. Před zahájením benefičního koncertu Jaroslava Svěceného jim královéhradecký sídelní biskup Mons. Jan Vokál požehnal nový zvon sv. Anežky České. Původně bylo na věži a věžičce pouchovského kostela sv. Pavla 7 zvonů. Po válečných rekvizicích zůstal pouze „umíráček“ v sanktusníku s nápisem „Obětoval Jan Vojtěch Borecký Léta 1680“, k němuž byly v roce 1949 pořízeny do hlavní věže velký zvon Pavel a do sanktusníku malý zvon František. Jak sdělil správce farnosti P. Miloslav Šíffel, úvahy o možnosti pořídit pro slavnostní zvonění další velký zvon se objevily v roce 2008, kdy bylo po koncertu při příležitosti dokončení generální opravy varhan dohodnuto, že jeho výtěžek bude určen na pořízení nového zvonu. Jako nejatraktivnější se ukázala nabídka zvonařství Perner z Pasova. Intenzivní jednání o zho-

tovení zvonu probíhala koncem roku 2010 a v roce 2011, kdy bylo díky štědrosti dárců shromážděno dostatečné množství finančních prostředků. S přihlédnutím k 800. výročí narození sv. Anežky České se farnost rozhodla pojmenovat zvon po této světici. Bronzový zvon c2 ladící se stávajícím zvonem b1 (v budoucnu možno doplnit na celkovou zvonovou sestavu b1 - c2 - es2 - f2) má žebro HDM, průměr 750 mm, hmotnost 275 kg. Na přední straně nese reliéf sv. Anežky České a nápis: „SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ ORODUJ ZA NÁS“. Na zadní straně jsou uvedena jména dárců, kteří přispěli významnější částkou. Zvon se poprvé slavnostně rozezněl v neděli 13. listopadu v pravé poledne v den 800. výročí narození sv. Anežky České.

Stanislav Verner

KNĚŽSKÝM POVOLÁNÍM SE POD AFRICKÝM SLUNCEM DAŘÍ

**PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**

„Jsem šťastný, že mohu být knězem a tímto způsobem sloužit našemu Pánu. Nedovedu si představit, že bych dělal něco jiného,“ říká biskup George Lungu. Jeho slova zaznamenaly nahrávací přístroje české misijní a dokumentační výpravy, která na přelomu října a listopadu navštívila africkou Zambii. Výpověď biskupa diecéze Chipata je jedním z desítek svědectví o službě

*Společná fotografie účastníků cesty do Zambie,
autor: PMD*

duchovního na černém kontinentu. „Zaměřili jsme se zejména na zambijské bohoslovce, protože na podporu jejich formace realizujeme už nyní několik projektů a v budoucnu plánujeme další rozšíření,“ vysvětlil národní ředitel Papežských misijních děl v ČR (PMD) P. Jiří Šlégr. Spolu s ním se do Afriky vypravila královéhradecká diecézní ředitelka PMD Bronislava Halbrštátová, kameraman a filmový dokumentarista Martin Rýznar a redaktor Radia Proglas Filip Breindl. „Stejně jako při minulé cestě do Jižní Ameriky, po níž jsme připravili film Guyanská Diana a publikovali knihu Za misionáři Amazonie, chceme českou veřejnost informovat o situaci v Zambii prostřednictvím

*Bohoslovci lusackého semináře sv. Dominika,
autor: PMD*

natočených záběrů, ve vysílání Radia Proglas i osobně při misijních besedách,“ říká k tomu P. Šlégr. Zvukový i obrazový materiál zahrnuje kromě rozhovorů také liturgické slavnosti s tancem, písně s tradičními hudebními nástroji a také běžný africký život s prací na poli či přípravou typické nšimy – kaše z kukuřičné mouky.

Česká výprava zastihla Zambii na konci horkého a suchého období. Dojem spálené země, který si zahraniční návštěvník odnáší při pohledu na vypalování křovin na strništích jinak úrodných polí, rozhodně neplatí pro kněžská povolání. Mladí muži, kteří se připravují na tuto službu, přeplnili obě zařízení určená jejich formaci – seminář svatého Dominika v hlavním zambijském městě Lusace i seminář svatého Augustina v lokalitě Mpima poblíž města Kabwe – během pobytu české skupiny byla zveřejněna zpráva o ustavení zdejší diecéze. V rozhovorech dávají nahlédnout do motivů svého rozhodnutí a vypravují také o těžkostech, které musejí překonat a kvůli kterým osmiletý proces vzdělání a formace dokončí svěcením méně asi jen polovina kandidátů – jde například o nízkou úroveň předchozího vzdělání nebo nesouhlas rodiny, která by raději svého mladíka, jemuž dopřála střední školu, viděla rozvíjet světskou kariéru. Seminaristé rovněž překonávají společenské předsudky vůči lidem, kteří nezakládají rodinu a dobrovolně si ukládají život v celibátu. Celoživotní výzvou je pak nejisté materiální zabezpečení závislé z velké části na podpoře místní

Návrat z návštěvy nemocných, autor: PMD

katolické komunity – ani ta však, zvláště na venkově, neoplývá blahobytem. „Budu-li dobrým knězem, věřím, že nezůstanu na tyto starosti sám,“ uvedl k tomu bohoslovec Mwansa Kawamba, který stejně jako jeho spolužáci vyjádřil dík českým přispěvatelům misii. „Tito seminaristé nerostou jen pro Zambii. Pracujeme na tom, aby se stali kněžími univerzální církve, která může jejich službu potřebovat na jakémkoli místě. Jsme proto vděční za materiální podporu a zejména za modlitby, jimiž lidé z Česka dávají najevo svou příslušnost k celosvětové církevní rodině,“ uzavírá rektor lusackého semináře svatého Dominika, P. Fabian Pikiti.

Filip Breindl

NENÍ V MÝCH SILÁCH BÝT DOKONALÁ, ALE MOHU SE NEUSTÁLE SNAŽIT

Již šest let se Taťána Blažková jako akreditovaná videotrenérka pohybuje ve školství, zdravotnictví, v programech s nezaměstnanými, v rodinách, kde řeší vztahové problémy, v mateřských centrech, ve farnostech, ve firmách se vztahovými problémy v kolektivu zaměstnanců. Je možné na základě analýzy několika minut filmového záznamu a rozhovoru nad nahrávkou změnit své chování i ovlivnit reakci druhých? K rozhovoru o metodě videotréninku interakcí a řadě dalších témat jsme se sešli po přednášce, kterou měla pro účastníky II. celodiecézního setkání animátorů seniorů v Hradci Králové.

Co Vás přivedlo k zájmu o komunikaci mezi lidmi?

Možná právě to, že jsem sama měla v dětství s komunikací problémy. Pořádně jsem nechápala, čím člověk způsobuje, že ho druzí berou nebo neberou, a odtud byl jen krůček k zájmu o tuto oblast. Každopádně má cesta k současnému povolání nebyla tak přímočará, jak by se mohlo zdát z předchozí věty. Dlouho jsem hledala, kam přesně se nasměřovat. Původně jsem vystudovala zdravotní školu, pracovala jako zdravotní sestra, poté jsem studovala sociální práci a následně si doplnila vysokoškolské vzdělání v oboru podnikové ekonomiky a managementu. Jako personalistka jsem i nějakou dobu pracovala. Přitom jsem stále přemýšlela, co dělat, abych mohla lidem více pomáhat. Asi před osmi lety mě velice oslovil videotrénink interakcí, což je metoda, která lidem umožňuje pochopit silné stránky jejich projevu. Díky ní mají možnost poznat to, co jim v komunikaci funguje, a odhalit to, co jim pomáhá, aby si navzájem lépe rozuměli.

Jakým způsobem se dá v této oblasti získat vzdělání?

Metoda má svůj domov v Nizozemsku. V polovině 80. let začali pracovníci jednoho domova pro problémovou mládež zkoumat schopnost dítěte navazovat a udržovat nové sociální vztahy. Pracovníci zároveň využili v té době nových závěrů profesora Trevarthena z výzkumů raného kontaktu matka – dítě. Jenže pouhá doporučení co ve vztazích změnit, nechávala rodiče v pasivní roli. Osvědčil se nápad využívat systematicky video a rozhovor nad videozáznamy. Běžné dění v rodině se totiž zachycuje v řeči i v neverbálních signálech, dochází k uvědomění si interakčních momentů, které normálnímu, běžnému vnímání zůstávají utajeny. Tímto způsobem si rodiče často poprvé uvědomí komunikační nabídky ze strany svých dětí nebo také lépe porozumí potřebám dítěte, které vyjadřuje v komunikaci.

V průběhu času se metoda rozšířila na celou oblast pomáhajících profesí. Setkáme se s ní v pomáhajících profesích, zejména v poradnách, ve zdravotnictví, školství, prostě všude tam, kde se pracuje s lidmi. Do České republiky přišel videotrénink interakcí v roce 1993 hlavně díky nadšení a zájmu Kateřiny

Šilhánové. Byla založena nezisková organizace SPIN. Ta je zároveň jedinou společností v naší zemi, která má akreditaci na tento způsob vzdělávání. V současné době působí u nás více než 140 kvalifikovaných videotrenérů a přibližně 100 organizací disponuje možností využívat tuto metodu ve prospěch svých klientů.

V čem metoda videotréninku spočívá?

Její nespornou výhodou je, že se v první řadě nezaměřuje na chyby v komunikaci. Ty si někdy uvědomujeme sami. Často však nevíme, co s nimi. O problémech dokážeme mluvit dlouze, aniž bychom se dotkli jejich podstaty. Spíše bychom měli zjistit, co vlastně chceme změnit, jak má vypadat výsledná interakce, stanovit cíl spolupráce. Zejména se soustředit na poznání našich silných stránek v komunikaci s druhými lidmi. Například jaké komunikační prvky máme ve svém repertoáru. Tohle všechno se bez videonahrávek poznává velmi těžko. Nějak se totiž chováme, nějak si myslíme, že se chováme a ještě jinak si to vysvětlují druzí. Vidíme, že nám ve vzduchu zůstala viset otázka, kde je vlastně pravda. Proto klienta natočím v určité komunikační situaci a v následné analýze videonahrávky hledám komunikační prvky, které mu fungují ve vztahu k druhým. Tyto momenty sestříhám a nad editovanými situacemi vedeme zpětnovazebný rozhovor. Podstatné je, aby klient objevil, jak úspěšné momenty ve své komunikaci využívat i v dalších situacích a tak nacházet možnosti pro změnu. Společné sledování těchto momentů je startovním bodem pro společnou diskuzi. Díky ní si klient hledá svoji vlastní cestu, která odpovídá jeho vlastním schopnostem, zkušenostem a potřebám. Na tomto základě si klient určí pracovní bod, který si bude do příštího natáčení zkoušet a posilovat. Není to otázka jedné videonahrávky. Komunikační vzorec, který máme každý z nás a předáváme si ho z generace na generaci, se skládá ze spousty prvků a je zapotřebí najít ty, které klienta dovedou k domluvenému cíli. Je ideální, aby cyklus nahrávka – analýza – zpětnovazebný rozhovor proběhl alespoň pětikrát. Díky tréninku a postupnému vnímání změn je možné tyto dovednosti hlouběji ukotvit. Jinak celá věc zůstává v teoretické rovině.

Víme, co je možné změnit, ale neděláme to. Je také důležité si uvědomit, že ne každý problém lze vyřešit videotréninkem, pro některé se lépe hodí supervize či koučování. Pro bližší pochopení doporučuji podívat se na www.dobrevztahy.cz.

V souvislosti s videotréninkem jsem u Vás narazil na pojem myšlenkové mapy. Můžete vysvětlit, o co se jedná?

Pojem myšlenkové mapy používám pro pochopení, proč je důležité přijít si sami na to, co potřebujeme změnit. Mozek má cca 100 miliard neuronů, které jsou mezi sebou propojeny dendridy. Všechny informace jsou uloženy v mnoha částech mozku. Naše vzpomínky, myšlenky, dovednosti, vlastnosti jsou vytvořena rozsáhlá spojení mezi těmito informacemi. Připomíná to „3D mapy“, ve kterých bychom mohli vidět nesmírné množství informací a ohromný systém cest mezi nimi. Mozek však využívá ty nejzafixovanější. Čím častěji jsou určitá spojení používána, tím více se „vrývají“ do mozku. Jakmile zpracováváme nějakou myšlenku, srovnáme ji podvědomě s již vytvořenými mapami. Díky tomu se vytváří zcela individuální soubory map. To nám pomáhá pochopit, proč se různí lidé dívají na stejnou situaci ze zcela různých hledisek. Každý nový údaj srovnáváme s našimi vytvořenými myšlenkovými mapami. Mozek se snaží údaje zařadit do již existujících map. Podle toho argumentujeme. Když souhlasíme s nějakou myšlenkou, považujeme i nejasné informace za faktické. A když jsme proti nějaké myšlence, považujeme i silný důkaz její správnosti za nepodstatný.

Vnímáte je tedy spíše negativně?

Je potřeba, abych si svojí myšlenkovou mapou neodůvodňovala svoje chování, ale byla ochotna přemýšlet nad novými způsoby. Tedy nalézat cesty k řešení svých situací, tak aby byl můj mozek veden k využívání nových propojení mezi neurony, nezůstával ve svých mapách. Tím se vytváří prostor pro nové návyky, způsoby chování. To je také důvodem, proč teoreticky poskytované informace a běžné poradenské programy často nevedou ke změně chování. Když se někdy ptám klientů, jestli někdy na nějakou situaci reagovali jako jejich rodiče, tak už vidím na jejich úsměvech, že ano. Říkáme to, co říkali naši rodiče, a třeba nás to v dětství štvalo a slibovali si, že takoví nebudeme. Na druhou stranu nezanedbatelnou část lidí rodinný vzorec přivede k tomu, že si řeknou „tak to teda ne“ a vybičují se k tomu, aby se chovali naprosto opačně.

Zohledňuje videotrénink rozdíly v komunikaci žen a mužů?

Myslím, že to ani není potřeba. Je zaměřený na sledování komunikačních prvků, a ty používají jak ženy, tak muži. Ze zkušenosti z přednášek, které vedu odděleně třeba jen pro ženy, nebo jen pro muže, vím, že muži mají větší problém s pojmenováváním pocitů. Jsou v sobě uzavření a nedávají druhému prostor nahlédnout do svého nitra. Ženy jsou pak často bezradné, protože mají pocit, že se na ní muž nenaladil, protože do něho prostě nevidí. Ale on je třeba na ní vnitřně naladěný, jen to není vůbec poznat, protože o svých pocitech nemluví. V tu chvíli se žena necítí být přijímaná. Co se týká žen, ty často o svých pocitech mluví, ale zase neřeknou, co potřebují, nebo co od druhého očekávají. Necháávají si to v sobě a předpokládají, že muž sám pochopí, co je potřeba udělat, s čím je zapotřebí

pomoc. Řeklo by se drobnost, ale pramení z ní velká část nedorozumění mezi muži a ženami

Jak se toho vyvarovat?

Pokud druhému nevěnuji pozornost a nenaladím se na něho, tak můžu používat všechny možné metody komunikace a nebudou mi fungovat. Když používám jenom techniky komunikace bez naladění se na druhého, může to naopak vyznít jako manipulace. A tady je důležité pochopit čím vlastně druhému věnuji pozornost a čím konkrétně vytvářím pocit naladění se. O tom také často mluvím na svých přednáškách.

Blíží se Vánoce a přes pověst svátků klidu a míru jsou pro řadu lidí těžkým obdobím. Často se jako naschvál vynoří řada rodinných problémů. O to více nás případné konflikty mrzí.

V první řadě bychom se měli domluvit, co vlastně od Vánoc očekáváme. Jestli musí být doma naklizené, nebo je pro nás podstatná atmosféra, že jsme spolu, to že se sdílíme. Pokud nemáme jasno, jak si trávení Svátků představujeme, tak vzniká spousta nepochopení. Obecně jsme o Vánocích citlivější, emoce vyvěrají rychleji na povrch. Ve chvíli, kdy jsme plni emocí, je to jako bychom měli v mozku vypínač a přestává fungovat racionální myšlení. Pokud se problémy nechají nakupit do té míry, že emoce přerostou do úrovně, kdy nejsem schopná uvážlivě přemýšlet, že jsem naplněná úzkostmi a strachy, že si mě druzí nevšímají, nebo naopak vztekem, že mi druzí nepomůžou, v tu chvíli je těžké hledat nápravu. Bohužel nelze všechno vyřešit před svátky, musíme na našich vztazích pracovat celý rok. Kolikrát se mluví o tom, že zejména o Vánocích bychom toho druhého měli vnímat. Jenže existuje spousta lidí, kteří dar empatie nemají. Méně se mluví o tom, čím to děláme, že nás druzí vnímají, že jsme empatičtí. Na videotréninku oceňuji, že jde do detailů a nezůstává v obecné rovině. Neřekne, buďte empatiční, vciťte se do druhého, ale ukazuje momenty, kdy se to aspoň trochu daří. Pomáhá najít odpověď, čím konkrétně způsobujeme, že nás druzí vnímají jako empatické a proč je to tak důležité.

Nerozladí Vás, když na chybu v komunikaci, kterou probíráte s klienty, narazíte u sebe?

Dobrá poznámka. Měla jsem období, kdy jsem nastíněnou situaci vnímala jako selhání. Když druhým radím, nebo jim pomáhám najít cestu, že to samé ne vždy zvládnou sama. Jsou skutečně situace, kdy jsem unavená a nemám pak sílu či chuť některé prvky používat, i když vím, že fungují.

Velmi se mi líbí příklad z knihy Sedm návyků šťastné rodiny, v níž autor dává příklad letadla, které při svém letu 90% času neletí přímo, ale musí respektovat letové dráhy, vyrovnávat různé turbulence a odchylky od stanoveného kurzu. A přesto doletí k cíli. Musíme si říct, dobře, nebudu dokonalá, není to v mých silách, ale mohu se snažit neustále napravovat chyby a zejména znovu a znovu používat ty komunikační prvky, díky kterým se druzí cítí být přijímaní. Pak mohou být v konečném důsledku i mé vztahy v pořádku.

Luděk Bárta

Vikariát Ústí nad Orlicí

Vikariát se rozkládá v jihovýchodní části diecéze a zahrnuje území od Vysokého Mýta po Lanškroun. I po oddělení Žamberka a okolí zůstává vikariátem s největším počtem měst a městeček. Spadají sem například Brandýs nad Orlicí, Česká Třebová, Choceň, Lanškroun, Ústí nad Orlicí nebo Vysoké Mýto. Službu vikáře vykonává od roku 2004 P. Miloš Kolovratník z České Třebové.

„Každá z farností je něčím specifická a to nejen díky osobnosti kněze. V rámci diecéze se jedná o duchovně velmi živé území. Důvodů k radosti se tedy u nás najde dostatek. Když vidím pracovní nasazení svých spolubratrů, jsem na ně hrdý. Protože jsme věkovým průměrem kněží poměrně mladý vikariát, jsme schopni se sejít nejen u oltáře, ale i u bowlingu. I tato neformální rovina posiluje společenství a dodává sílu k plnění svěřených úkolů,“ vypráví P. Miloš Kolovratník. Díky laickým spolupracovníkům ve vikariátu, kteří převzali podstatný kus administrativní, ekonomické a technické práce, má možnost věnovat více času pastoraaci. „V poslední době se nám podařilo uskutečnit setkání pastoračních asistentek. Jsou nejbližšími spolupracovníky kněží a díky zázemí, které na farách vytvářejí, mohou kněží vyjít k druhým lidem. Jejich přínos je neocenitelný a je potřeba jasně říci, jak si jejich práce vážíme.“

Aktivít se ve vikariátu odehrává celá řada, dobrým příkladem je třeba dění v jeho „domácí“ farnosti Česká Třebová. Téměř dvacetitisícové město vyrostlo především v 19. století díky železnici. V podobných sídlech, která za svůj rozvoj vděčí industrializační vlně, na tom obvykle nebývají farnosti s počtem členů slavně. Česká Třebová je jiná. „Farnost žije díky aktivitám mnoha dobrovolníků. V něčem mi je blízký francouzský model: „Objevit v sobě hřívný, zakoušet, jak Bůh žehná a pak mu to z vděčnosti vrátit ve službě druhým“ Díky tomu nemám o spolupracovníky nouzi. Středem života je naše fara. Je využí-

tá od rána do večera a setkávají se zde všechny generace. Přes zimu se tu scházíme také k bohoslužbám. Farníci přijali zásadu „na faru jako domů“,“ přibližuje situaci P. Miloš Kolovratník. Nehovoří jen o městě, ale o celém okolí, tedy dalších 14 vesnicích. Ty tvoří poměrně nespořádaný celek. Například Dlouhá Třebová by díky své samostatnosti mohla být klidně farností, jinde závisí aktivity doslova na jednotlivcích. „S farní radou jsme hledali způsob, jak systematicky propojit život na vesnicích s městem. Strategie nakonec zní: pozvat farníky z celého okruhu vždy do jednoho kostela či kaple. V květnu se společně modlit růženec, v listopadu navštěvovat hřbitovy, během adventu neopominout koncerty, přikládat důležitost poutím. Hlavně se setkávat na jednom místě tak, aby tam mohli přijet i ze sousedních míst... Jednou do měsíce pořádáme také formální setkání, kde se přirozené autority z obcí setkávají nad úvodem do římského misálu.“

Starostové vnímají, že spolupráce s farností mohou pro rozvoj svých obcí udělat více, než když postupují odděleně. Týká se to především podpory a oprav kostelů, např. havarijní stav kostela v Anenské Studánce se podařilo vyřešit jen díky pravidelné finanční podpoře obce, stejně je tomu tak v České Třebové, Třebovici, Rybníku, Dlouhé Třebové nebo Řetůvce a výčet by mohl ještě dlouho pokračovat.

Nové D-centrum slouží všem obyvatelům obce

Obec Dolní Dobrouč na Orlickoústecku se táhne kilometry údolím potoka Dobroučky a nějakou dobu trvá, než dojedete do jejího centra a naleznete kostel sv. Mikuláše s farní budovou. Nutno poznamenat, že se v tamním kraji nejedná o žádnou výjimku. V srpnu 2006 nastoupil do farnosti P. Ján Kubis a jednou z prvních starostí, které na něj spadly, bylo vyřešit problém se zchátralými hospodářskými budovami v okolí fary. „Měli jsme velmi omezené finanční prostředky, které by stačily maximálně na jejich demolici. Zároveň jsme živou farností a scházely nám prostory pro společné aktivity. Z těchto protichůdných tendencí vyrostla myšlenka pokusit se získat peníze z rozvojových programů evropské unie a nezbavovat se zbytečně prostor, které nám mohou dobře sloužit,“ vypráví o počátcích díla. Vlastimil Mlynář, který si celou záležitost vzal na starost, k tomu doplňuje: „V říjnu 2008 jsme podali žádost o stavební povolení, v lednu následujícího roku žádost o dotaci ROP (Regionálního operačního programu NUTS II Severovýchod). O jejím přijetí jsme se dověděli v červnu 2009. To jsme ještě netušili, kolik času zabere přípravné práce a potřebná výběrová řízení. V březnu 2010 jsme zahájili samotnou stavbu, kterou firma dokončila v srpnu letošního roku.“ Zařízení nese oficiální název Multifunkční centrum aktivního života, ale označení D-centrum je přiléhavější a zcela vystihuje jeho poslání: „D“ jako Dobrouč, dobré činy, dobří lidé, dostatek akcí. Podařilo se tak vytvořit zázemí pro kulturní a společenské využití všech věkových kategorií: od dětí až po seniory. K těmto účelům slouží víceúčelový sál, 2 klubovny, herna, dílnička, 2 kuchyňky, atrium a zahrada. V přízemních prostorách našlo útočiště mateřské centrum U krtečka. Podle slov Vlastimila Mlynáře se po několika měsících provozu jednoznačně ukazuje přínos zařízení. Je využíváno různými zájmovými kroužky,

Plnění úkolu na farním táboře, fotografii poskytl Rkf Česká Třebová

Vikariát Žamberk

Podzim 2009..., autor: Vlastimil Mlynář

konají se zde besedy, přednášky, zasedání zastupitelstva, velký sál pravidelně hostí nedělní agapé farnosti, jednou za dva týdny se tu schází také společenství seniorů.

„Z pohledu provozovatele nás čeká horší část roku – zima, kdy je potřeba zajistit vytápění budovy, ale vyšlo nám vstříc několik místních mužů, kteří se dobrovolně ujali navážení a zpracování dřeva. Kotel na dřevo doplňuje plynový, uvidíme, v jakém poměru je budeme používat,“ přibližuje zákulisí provozu Vlastimil Mlynář. Předpoklady hovoří, že náklady na provoz pokryjí z jedné třetiny příspěvky uživatelů centra, z druhé sponzoři a ta poslední zůstane na bedrech farnosti. Jaká bude skutečnost, se ukáže časem, ale z dosavadního průběhu fungování

...a podzim 2011, autor: Luděk Bárta

není důvod k obavám. „Ekonomický aspekt je sice důležitý, ale především chápeme centrum jako příležitost, jak skrze osobní setkání a vztahy bořit mýty o katolících a církvi. Mohou do něj přijít ti, kteří se necítí být členy církve, a určitě zde naleznou přátelské přijetí, i proto jsme zvolili za duchovního patrona centra bl. Jana Pavla II.,“ říká P. Ján Kubis. Projekt byl spolufinancován Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj.

Žamberecký vikariát nese kromě jiných přívlastky nejmenší a nejmladší. Vznikl až v roce 2009 oddělením části území od ústeckoorlického vikariátu. Hlavním důvodem byla snaha o zjednodušení a zefektivnění správy. Původní vikariát zahrnoval ohromné a pastoračně velmi pestré území. Pravidelné měsíční schů-

ze kněží připomínaly nepřehledná shromáždění, kde bylo obtížné probrat všechny nakupené problémy. Nezanedbatelným minusem byla velká vzdálenost mezi jednotlivými farnostmi. Toto všechno mělo pominout, a proto jsem se hned na úvod návštěvy zeptal vikáře P. Oldřicha Kučery, jak se očekávání naplnila.

„Z vikariátních schůzí se vytratila anonymita, z poznatků sociologie víme, že skupina o více než 20 členech se těžko stává společenstvím s osobnějšími vztahy. Z tohoto pohledu se rozdělení jednoznačně osvědčilo. V okamžiku dělení se z řad laiků ozývaly kritické hlasy, proč je hranice mezi vikariáty vede právě tak a ne jinak, ale bohužel se nedá zavděčit se všem. Jedná se především administrativní rozdělení, které na život jednotlivých farností a vztahy mezi nimi nemusí mít praktický dopad,“ vysvětluje. K Žamberku tak spadá území jižní části Orlických hor při hranicích s Polskem a jejich podhůří. Nachází se zde osm obsazených farností – Bystřec, Dolní Čermná, Jablonné nad Orlicí, Králíky, Kunvald, Letohrad, Nekoř a Žamberk. P. Oldřich Kučera k tomu podotýká: „Tvoříme sice okraj diecéze, ale rozhodně se nepovažujeme za periferii. Máme krásné dědictví a to zachovanou víru. Jistě oblasti bývalých Sudet mají svá specifika, ale převážně se jedná o velmi živé farnosti. Pokladem jsou také poutní místa. V první řadě Hora Matky Boží u Králík, která má celodiecézní význam. Na tom nemůže nic změnit skutečnost, že se v současné době potýká s velkými problémy. Měli bychom věřit, že pokud to bude Boží vůle, může třeba chvíli strádat, ale jistě zase povstane ve své kráse. Třeba v jiné podobě, to se samozřejmě dá těžko odhadnout, ale povstane. Proto nepropadám skepsi, kousek od nás máme před očima příklad jednoho ze zázraků diecéze – Neratov. Byl téměř před zánikem a přece ožil. U Dolní Čermné se nachází Mariánská Hora, další místo s velkou hodnotou pro naše vikariátní společenství.“

Podobně jako v jiných případech mu služba vikáře přináší větší odpovědnost a méně času. Jako výhodu naopak P. Oldřich Kučera vidí rozšíření obzorů, kdy dění v diecézi nesleduje jen jako kněz z podhorského městečka, ale vnímá ho v širším kontextu. „Spolupráce ve farnosti se většinou odehrává na dobrovolnické bázi, pro vikariát mám k dispozici placené zaměstnance. Už tenhle rozdíl je nesmírně důležitý a musíte se naučit jinému přístupu,“ vysvětluje.

Během rozhovoru jsme narazili také na téma, které je často zmiňováno jako mimochodem, ale je velmi důležité – bydlení kněží a celkový stav far. Dá se říct, že na Žamberecku většina z nich už poskytuje slušné zázemí. Pověstného „černého Pet-

ra“ představuje ve vikariátu fara v Nekoři, kde si místní kněz musí ještě nějakou dobu vystačit se standardem 19. století. Odstranit následky dlouhodobého zanedbání církevních budov je běh na dlouhou trať. Nejde vyřešit v několika málo letech. P. Kučera uvádí jako příklad faru v Žamberku, kterou se od roku 2000 podařilo postupnými kroky zrekonstruovat, ale řada úkolů zůstává na příští roky. Podobné je to s kostely. „Ve spolupráci s městem a dalšími institucemi každoročně investujeme do oprav kostela sv. Václava a další staveb, které máme na starosti, a výsledky začínají být pomalu vidět. Vždycky je povzbuzující, když se mezi zastupiteli najdou tací, kteří vezmou kostel za vizitku svojí obce, a snaží se podle možností opravy podporovat. Takto jsme třeba oživil kapličku nad Rozárce nad Žamberkem.“

Večeře Páně je událost celého společenství

Výrazné průčelí s dvěma věžemi kostela Panny Marie v Orlici, jedné z částí Letohradu, se nedá přehlédnout. Uměřené formy venkovského baroka však rozhodně nenapovídají, jakého překvapení se můžeme dočkat, když vstoupíme do interiéru. O novém uspořádání liturgického prostoru kostela jsem již něco slyšel, když mě však P. Václav Vacek uvádí bočním vchodem dovnitř, nemohu skrýt údiv. Oltář se nachází přímo naproti vchodu v pomyslném středu kostela a lavice jsou uspořádány okolo do oválu. Aniž stačím zareagovat, pouští se P. Vacek do energického výkladu, jakým způsobem k současnému výsledku dospěli: „O uspořádání interiéru jsme ve farnosti dlouho diskutovali. Celkem jsme měli k dispozici tři návrhy a zvítězil tento, který bral v potaz závěry druhého vatikánského koncilu. Nově jsme vymalovali interiér a přitom odstranili lidové malůvky z 30. let minulého století, které jen deklasovaly nádherný prostor. Zrušili jsme boční vchod, obětní stůl přistavili k němu a lavice rozmístili okolo. Nejedná se sice o ideální kruh, ale lepší řešení historická stavba nenabízí.“ V současné době visí na stěnách místo obrazů křížové cesty, která prochází zásahem restaurátorů, fotografie Jindřicha Štreita z cyklu Brána naděje. Původnímu presbytáři dominuje obraz Velké Pašije od Miroslava Rady. Zůstal tu od poslední výstavy Miroslava Rady

Pohled na oltář, autor: Luděk Bárta

a jeho synů, která proběhla letos na jaře. Pro ohromné plátno neměl umělec vhodné umístění, a tak se dohodl s farností na zápůjčce. „Pašije – to je věčné téma. Spor dobra a zla. Stále je někdo někde křížován, bičován, pomlouván, odsuzován... Naše společnost se dnes tak moc nezamýšlí, co je dobro a zlo. Dřívější generace více rozlišovaly, co je dobro a zlo, co je spravedlnost a co je nespravedlnost. Na obraz se přicházejí dívat školní třídy. Když jsem chodil na náboženství, nenavštěvovali jej maximálně tři děti z ročníku, dnes je to v lepším případě obráceně. Nikdo z nich často včetně paní učitelky nezná Ježíšův příběh a musím ho začít vyprávět od počátku,“ podotýká

Pohled do presbytáře s obrazem Velké pašije od Miroslava Rady, autor: Luděk Bárta

P. Vacek. Definitivní uspořádání prostoru kostela je stále otevřené, dosavadní lavice brzy doplní dubové židle, na stěně za obětním stolem se objeví nový goblén, ale základ je už hotový. Podle jeho slov farníkům současné uspořádání vyhovuje a odkazuje mě, ať navštívím nedělní mši svatou a zeptám se přímo jich. „Jsme lidé 20. století, obě světové války i totalitní režimy se nutně otiskly do našeho vnímání. Druhý vatikánský koncil konečně odpověděl na palčivé otázky, které si lidé kladli. Když přemýšlíme o liturgii, musíme se vrátit zpátky k poslední večeři Páně. Lidé zapomínají, že večeře Páně je společná modlitba, jsme tam dohromady, jedná o událost celého společenství. Ježíš nebyl žádný poustevník, naopak stmeloval lidi dohromady. S nadsázkou říkám, že kdo nerozumí stolování, nepochopí nikdy liturgii,“ uzavírá své zamyšlení. Výhrady pak většinou slyší od lidí, kteří kostel ani nenavštívili, a těm je těžké něco vysvětlovat. Bohoslužby jsou v Orlici slouženy každou neděli od 10.15 hodin a kostel zůstává otevřen do 12.00.

Dvoustránku připravil Luděk Bárta

Pozn. redakce: z cyklu představení jednotlivých vikariátů prozatím vypadl vikariát Trutnov. Je to dáno skutečností, že v okamžiku zpracovávání podkladů, byl jeho nový vikář v úřadu teprve týden. V cyklu reportáží z jednotlivých farností diecéze budeme však pokračovat i v příštím roce. O medailon daného území tak určitě nepřijdete.

Osobní zprávy

Jmenování:

ICLic. Karel MORAVEC, sídelní kanovník kolegiální kapituly v Litomyšli, dne 1. 11. 2011 byla diecézním biskupem potvrzena volba na funkci děkana Kolegiální kapituly při kostele Povýšení sv. Kříže v Litomyšli – na pětileté období do 31. 10. 2016.

Mgr. Antonín FORBELSKÝ, sídelní kanovník kolegiální kapituly v Litomyšli, dne 1. 11. 2011 byla diecézním biskupem potvrzena volba na funkci arcijáhna Kolegiální kapituly při kostele Povýšení sv. Kříže v Litomyšli – na pětileté období do 31. 10. 2016.

P. ThMgr. Jan CZEKAŤA, MSF, děkan ve Dvoře Králové nad Labem, byl od 1. 11. 2011 jmenován okrskovým vikářem vikariátu Trutnov – na dobu současného funkčního období okrskových vikářů, tj. do 30. 9. 2014.

Ustanovení:

P. Jiří ŠTOREK, SDB, farní vikář v Litomyšli, byl od 1. 11. 2011 ustanoven administrátorem excurrento v Mladočově; ostatní ustanovení zůstávají v platnosti.

Odchod ze služeb v diecézi:

Mgr. Martin BROUSIL, výpomocný duchovní v Býšti, Dašicích a Sezemicích, kněz diecéze České Budějovice, ukončil k 30. 9. 2011 na základě rozhodnutí svého diecézního biskupa působení v královéhradecké diecézi; nastoupil službu v arcidiecézi pražské.

Přehled vánočních bohoslužeb

Každoroční přehled vánočních bohoslužeb z celé diecéze naleznete v průběhu prosince na internetových stránkách www.diecezhk.cz.

Informace o předplatném IKD na rok 2012

Vážení čtenáři, v minulém čísle jste našli složenku určenou k uhrazení předplatného na rok 2012. Oproti minulému roku dochází ke zvýšení ceny časopisu. Jedno číslo bude stát **25 Kč**, cena ročního předplatného časopisu tak vzroste na **275 Kč**.

Zároveň děkujeme všem, kteří nám odpověděli na anketní otázky z minulého čísla. Budeme se snažit naplnit Vaše představy!

Přejeme Vám radost z narození Spasitele a šťastný nový rok 2012!

Redakce IKD

Liturgický kalendář

4. prosince – 2. neděle adventní

1. čtení: Iz 40,1-5.9-11

Žalm: Žl 85(84)

2. čtení: 2Petr 3,8-14

Evangelium: Mk 1,1-8

11. prosince – 3. neděle adventní

1. čtení: Iz 61,1-2a.10-11

Žalm: Lk 1,46-48a.48b-50.53-54

2. čtení: 1Sol 5,16-24

Evangelium: Jan 1,6-8.19-28

18. prosince – 4. neděle adventní

1. čtení: 2Sam 7,1-5.8b-12.14a.16

Žalm: Žl 89(88)

2. čtení: Řim 16,25-27

Evangelium: Lk 1,26-38

25. prosince – Slavnost Narození Páně

1. čtení: Iz 9,1-3.5-6

Žalm: Žl 96

2. čtení: Tit 2,11-14

Evangelium: Lk 2,1-14

Úmysly apoštolátu modlitby

Prosinec 2011

Všeobecný úmysl:

Za národy světa, aby vzájemným poznáváním a úctou rostly v harmonii a pokoji.

Misijní úmysl:

Aby se děti a mladí lidé stávali posly evangelia, aby byla respektována jejich důstojnost a aby byli chráněni před násilím a vykořisťováním.

Úmysl našich biskupů:

Za Boží milost a pomoc církvi, kde každý pokřtěný se v síle Ducha Svatého stává světlem, solí a kvasem Kristova evangelia.

„Doctrina christiana - VIII. semestr“

10. 12. 2011

9.00 – 10.30 **ThLic. Martin Lanži:** Hlavní oblasti pastorační

11.00 – 12.30 **ThLic. Jan Šlégr, SL.D.:** Advent a Vánoce v liturgii církve

Cílem celého kurzu je základní úvod do křesťanské nauky podle jednotlivých teologických disciplín. Setkání programu se budou konat pravidelně jednu sobotu v měsíci od 9.00 hod. v Novém Adalbertinu v Hradci králové, Velké nám. 32. Celý program je veřejně přístupný, otevřený i pro zájemce o jednotlivá vybraná témata.

ČM Fatima, Koclířov

V programu 1. mariánské soboty 3. 12. bude zařazen adventní koncert violoncella a cembala s duchovním zamyšlením. Hlavním hostem bude P. Zbigniew Czendlik z Lanškrouna. Mše sv. v 10.30 hod. a 17.00 hod.

V sobotu 17. 12. v 10.00 hod. společně s poutním centrem zakončíme letošní nověnu za nová duchovní povolání u sv. Vojtěcha na Libici.

Vánoční hlavní bohoslužby v ČM Fatimě v Koclířově budou 24. 12. ve 22.00 hod., 25. 12. v 10.00 hod., 26. 12. v 9.00 hod., 31. 12. ve 23.00 hod., 1. 1. 2012 v 9.30 hod.

Vánoční koncert ve farním kostele sv. Filomény a Jakuba – Pěvecké sdružení Dalibor ze Svitav 28.12. v 16.30 hod. Přijímáme přihlášky na vánoční a silvestrovský pobyt v ČM Fatimě 27. 12. 2011 – 1. 1. 2012. Podrobný program najdete na našich internetových stránkách, stejně jako již kompletní celoroční program exercicií, seminářů, rekreačních, poutí do zahraničí aj. na rok 2012, případně možno zavolat či poslat sms a program zašleme poštou.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel. 461 543 164, mobil: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Hradec Králové

Přední český pěvecký soubor Schola Gregoriana Pragensis věnující se duchovní hudbě vystoupí pod vedením Davida Ebena v úterý **6. 12. 2011 v 19.00 hodin v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové.** Předprodej vstupenek v Knihkupectví U Katedrály.

Hoješín

Noční adorace: **9. – 10. 12.**

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti: **10. 12., 14. 1., 11. 2., 10. 3., 14. 4., 12. 5., 9. 6., 14. 7., 11. 8., 8. 9., 13. 10., 10. 11., 8. 12.**

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a sestry františkanky si vás dovolují srdečně pozvat na modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží

Termíny: 10. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace

Moravské Budějovice

Modlitba a služba

28. 12. 2011 – 1. 1. 2012

Pozvánka pro dívky, které chtějí prožít několik dní v klášteře sester boromejek, naplněných modlitbou a službou nemocným.

Kde: Dům sv. Antonína v Moravských Budějovicích

Co očekávat: Nic menšího, než setkání s Bohem v modlitbě a v bližním.

Co s sebou: oblečení pro práci v Domově a přezůvky, otevřené srdce, kdo má, tak hudební nástroj. Po předchozí domluvě možno i jiný termín. Příjezd první den v odpoledních hodinách, ukončení poslední den po obědě.

Kontakt: S. M. Lucie Horáková, Komenského 907, 676 02 Moravské Budějovice; tel.: 737 764 008, e-mail: lucie.scb@seznam.cz.

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu. Termín: 3. 12. R. D. ThMgr. Jan Křtitel František Mrákava, OPraem.: Liturgický rok. Program: 15.00 přednáška; 16.00 Loretánské litanie; 16.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 17.30 modlitba svatého růžence; 18.00 pontifikální mše sv.

Dům setkání Albeřice

Rekreační a školící zařízení křesťanského občanského sdružení YMCA Setkání nabízí:

Expedice Arctos – Víkend pro otce s dětmi

20. – 22. 1. 2012

Dobrodružný a hravý čas pro společné prožívání vztahu otců se svými dětmi, podbarvený atmosférou objevů a dobývání severní točny a reality drsné krkonošské přírody. Vhodný pro děti ve věku 7–12 let.

Zimní rekreace rodin

únor, březen 2012

Dům setkání nabízí v době školních prázdnin týdenní zimní pobyty rodin v příjemném prostředí křesťanského zařízení a krásné horské přírody, s vynikajícími podmínkami pro zimní sporty, za velmi příznivé ceny. Program je individuální podle zájmů rodin. Některé turnusy mají možnost využít nabídku společných programů: duchovních, tvořivých, nebo poradenství a přednášky zaměřené na rodinné vztahy.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete:

na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala: ymca@setkani.org, tel: 731 625 615.

„Pohádky z Mikulášovy punčošky“

Ve čtvrtek 8. 12. zveme na program v Knihovně města HK na Eliščině nábřeží. Předvánoční zimní pohádky a povídky. Začátek v 10.00 hod., sraz v 9.45 hod. před knihovnou. Příspěvek 10 Kč/dítě.

Hradec Králové**Akademická duchovní služba – vysokoškolský klub Salaš**

Mše svatě se konají pravidelně každou středu od 19.30 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Velkém náměstí, pokud není uvedeno jinak. Program po mši obvykle pokračuje v suterénu Nového Adalbertina. <http://salas.diecezhk.cz/>

Program:

7. 12. Mikulášská (karaoke party)

14. 12. prof. Tomáš Halík – Církev a moderna

21. 12. Kající bohoslužba. Již tradiční kající bohoslužba s možností přijetí svátosti smíření. Po bohoslužbě bude následovat koncert na klavír a violoncello.

Hradec Králové

Ve středu 14. 12. se od 17.00 v Knihkupectví U katedrály na Velkém náměstí uskuteční autogramiáda knihy prof. Tomáše Halíka: Úvahy na prahu tisíciletí.

Hradec Králové**Sedmikráska – křesťanské mateřské centrum**

Zieglerova 230, Hradec Králové

Setkání s Mikulášem

V neděli 4. 12. přijde do KMC Sedmikráska Mikuláš se svými pomocníky. Od 15.00 do 17.00 hodin se mohou děti účastnit čertovského sportování, andělského tvoření a mikulášského obdarovávání. Vstupné 10 Kč za dítě a jeden pár nových zimních pánských ponožek či rukavic (dárek pro klienty Azylového domu pro muže) za rodinu. Nadílka zajištěna.

Régalez-vous! (Pochutnejte si)

Ve středu 7. 12. od 16.00 do 18.00 hodin se můžete zúčastnit kurzu francouzského vaření pod vedením Lenky Lequin. Tentokrát se budeme učit vařit jako hlavní jídlo ricotta se zauzeným lososem a gratinovaný pórek. Cena 130 Kč a obvyklé pobytné. Upozorňujeme, že je nutné se předem přihlásit v KMC.

Obnova lásky v rodině

Ve středu 7. 12. od 10.00 hodin zveme na besedu s MUDr. Evou a Radkem Noskovými o nejpodstatnější usměrňující síle v životním stylu rodiny – bezvýhradné lásce mezi otcem a matkou a mezi rodiči a dětmi. Lektori jsou žáky psycholožky PhDr. Jiřiny Prekopové.

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory

6. – 9. 12. 2011 – duchovní obnovu pro seniory a další zájemce s P. Janem Rybářem SJ – Marianum, Janské Lázně
10. 12. 2011 – adventní setkání (včetně setkání společenství Simeon) – Hradec Králové, Nové Adalbertinum
interaktivní vánoční program „Pojďme za hvězdou“ určený lidem v domovech pro seniory a obdobných zařízeních. Besedy budou probíhat dle objednání v období 29. 11. – 15. 12. 2011. Školení lektorů proběhne v pondělí 28. 11. od 14:00 hodin v Hradci Králové v Novém Adalbertinu. Zájemci o lektorství se mohou hlásit do 25. 11. 2011.

Další nabídka:

22. – 29. 12. 2011 – Vánoce v Betlémě, vánoční putování Svatou zemí – poutně-poznávací zájezd
publikace Být seniorům nablízku – nové studijně-formační texty pro animátory seniorů
nástěnný kalendář Pouť svatozemská 2012 s fotografiemi, popisky a střípky osobního pohledu z Izraele, Palestiny a Egypta.

nová kniha nejen pro prarodiče a prarodičích Ať žije babička a dědeček

Připravujeme na rok 2012:

březen/duben 2012 – formačně-vzdělávací program Aktivní pro současné a budoucí animátory seniorů

11. 6. 2012 – duchovně-odpočinkový pobyt v Medžugorje a u Jadranu s výlety na Plitvická jezera a do Černé Hory
Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové; tel.: 495 063 661; mob.: 737 215 328; e-mail: dcs@diecezhk.cz; www.dcskhk.cz; www.animatori.cz.

Bartošovice v Orlických horách

10. 12. 10.00 Vánoční jarmark - Vánočně na Kopečku
Tradiční vánoční řemeslný jarmark. Ukázky řemesel, prodej čajů a koření. Občerstvení po celou dobu jarmarku.

10. 12. ve 14.00 5. ročník adventních koncertů z cyklu ADVENT MEZI HORAMI v kostele sv. Máří Magdalény **III. adventní koncert**. Vystoupí flétnový soubor – ENSEMBLE SARABANDA z Rychnova nad Kněžnou pod vedením Martina Šedy.

Neratov

18. 12. 2011 ve 14.00 5. ročník adventních koncertů z cyklu ADVENT MEZI HORAMI v poutním kostele Nanebevzetí Panny Marie **IV. adventní koncert**. Vystoupí pěvecký sbor Gymnázia Žamberk – CORALE pod vedením sbormistryně Ivy Mimrové.

Skanzen Veselý Kopec

Vánoce 2011 - 3. 12. - 11. 12. 2011

Výstava ve všech objektech přibližující lidové zvyky, dárky, ozdoby, pečivo. Kulturní program. Další informace: Soubor lidových staveb Vysočina – Skanzen Veselý kopec, tel.: 469 333 175, sls.vysocina@atlas.cz

Předvánoční jarmark 11. 12. 2011

Prodej výrobků lidových tvůrců od 9.00 do 15.00 h.

Podorlický skanzen Krňovice

Vánoce ve Skanzenu - 10. - 11. 12. 2011 - Akce uzavírá sezónu ve skanzenu. Přijďte nasát atmosféru vánočních interiérů. Součástí programu budou drobné dílny a ochutnávka tradičních vánočních pokrmů. Začátek programů od 10.00 hod., během konání akcí jsou prohlídky bez výkladu. V areálu je k dispozici občerstvení.

Vysoké Mýto

Regionální muzeum ve Vysokém Mýtě

Betlémy

4. 12. - 31. 12. 2011

Vánoční výstava prezentující betlémy ze sbírek Regionálního muzea ve Vysokém Mýtě a Třebechovického muzea Betlémů. Muzeum sídlí v centru města v ul. A. V. Šembery 125/I. Výstava je přístupná denně mimo pondělí v časech 9.00-12.00 a 13.00-17.00, v sobotu a neděli v 9.00-12.00 a 13.30-17.00.

Hlinsko

Adventní koncert 2. 12. 2011 od 18.00

Atmosféru Vánoc před radnicí na Poděbradově náměstí navodí hlinecký pěvecký sbor Signum ve spolupráci s chrudimským sborem Slavoj. Pod vedením dirigenta Zdeňka Kudrny zazní mimo jiné i vánoční písně a koledy.

Betlémy a vánoční ozdoby 3. 12. 2011 - 6. 1. 2012

Ukázka různých druhů vánočních ozdob a betlémů - Městská galerie.

Adventní koncert v muzeu 9. 12. 2011

Studentský komorní orchestr Musica Nova Blansko přednese v hodinovém v programu skladby předních mistrů. Začátek v 18.00 hodin.

Centrum Jana XXIII. ve spolupráci se ZUŠ v Hlinsku Vás srdečně zvou na **Adventní koncert posluchačů ZUŠ v Hlinsku - 11. 12. od 15.00 hod.**, Centrum Jana XXIII. (výměňiková stanice - mezi ulicemi ČSA a Jiráskova).

Krkonošské muzeum v Jilemnici

Výstava Ivy Hüttnerové Obrázky

Dne 26. 11. v 17.00 hodin byla zahájena za osobní účasti autorky výstava „Iva Hüttnerová: Obrázky“. Akce potrvá do 29. 2. 2012.

V budově muzea č. p. 1 se uskuteční od 10. 12. vánoční výstava – betlémy, hračky, vánoční pečivo, čokoládu, ozdoby na stromeček, pohlednice a řada dalších půvabných předmětů.

V pátek dne 2. 12. v 17.00 hodin se ve velkém muzejním sále uskuteční křest a autogramiáda knihy českého herce a jilemnického rodáka Stanislava Zindulky „Moje cesta vlakem dětství a naděje“. Od 14.00 do 18.00 hodin bude probíhat ochutnávka a prodej špičkových čokolád.

V pátek dne 9. 12. v 19.00 hodin se ve velkém muzejním sále uskuteční „**Adventní setkání s Hanou Kofránkovou**“. Večer s vynikající režisérkou i herečkou přinese jistě nevšední zážitek. Vstupné dobrovolné.

V sobotu 10. 12. se ve velkém muzejním sále od 16.00 koná **vánoční koncert**. Vystoupí populární čtyřicetiletý smíšený sbor Musica Fortuna Turnov. Vstupné dobrovolné.

Ve středu 28. 12. se v kostele sv. Vavřince v těsném sousedství muzea od 17.00 koná tradiční vánoční koncert.

Chrudim

Výstava Vánoce v Regionálním muzeu v Chrudimi

Výstava prezentuje Vánoce v měšťanské domácnosti od začátku 20. století do 70. let 20. století. Jednotlivé interiéry představují pokoje i kuchyň v různých obdobích doplněné kromě nábytku o drobnější předměty a vánoční dárky. Výstava potrvá do 8. 1. 2012 a je přístupná denně mimo pondělí v časech 9.00-12.00 a 13.00-17.00. Muzeum sídlí v centru města v Široké ul. 86.

JAK POMÁHÁ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Rekordních více než 10 miliónů korun českých darovali lidé v naší diecézi do tříkrálových kasiček v roce 2011. Děkujeme všem štědrým dárcům a také koledníkům. Tříkrálové peníze opět putovaly na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, maminkám s dětmi a lidem v tísní, o které Charity pečují.

V Hradci Králové byla z Tříkrálové sbírky podpořena Poradna pro oběti domácího násilí a pro lidi v nouzi, dále Domácí hospicová péče a Středisko rané péče Sluníčko, které pomáhá rodinám s handicapovanými dětmi.

„V Hospici Anežky České v Červeném Kostelci jsme pořídili z letošního výtěžku sbírky například opravy zdravotnických přístrojů, jako je třeba kyslíkový koncentrátor, a opravy elektrických polohovacích lůžek pro naše těžce nemocné pacienty. Dále nezbytné přístroje do Ambulance paliativní medicíny. Všem ochotným dárcům velmi děkujeme,“ řekla nám Eva Wagenknechtová z Oblastní charity Červený Kostelec.

Na nákup zdravotních pomůcek nebo

vybavení pro Charitní ošetrovatelskou a pečovatelskou službu, která pomáhá nemocným a seniorům v domácnosti, věnovaly tříkrálové peníze Charity v Červeném Kostelci, Dolním Újezdě, Chrudimi, Hlinsku, Jičíně, Litomyšli, Náchodě, Pardubicích, Trutnově, Studenci, Třebouchovicích a Ústí nad Orlicí.

Na služby pro maminky s dětmi nebo pro děti a mládež použily výtěžek Tříkrálové sbírky Charity v Červeném Kostelci, Dvoře Králové n/L., Jilemnicích, Kutné Hoře, Náchodě, Pardubicích, Přelouči a Ústí nad Orlicí.

Charitní služby a zařízení pro handicapované z tříkrálových peněz podpořily Charity v Červeném Kostelci, Dvoře Králové n/L., Havlíčkově Brodě, Poličce, Rychnově n/Kn., Ústí nad Orlicí a v dalších městech a obcích diecéze.

„Tříkrálová sbírka nám pomohla například přebudovat koupelnu pro seniory ve Stacionáři sv. Františka. Pořídili jsme také nový zvedák, díky kterému je koupání

pokračování na str. 20

ZEPTALI JSME SE...

Gabriely Sebö – vedoucí projektu Adopce na dálku® z Diecézní katolické charity Hradec Králové.

Tento projekt pomáhá chudým dětem v Indii, které mohou díky finanční podpoře našich dárců chodit do školy a vzdělávat se.

Kolik chudým dětem v Indii se vám už podařilo najít dárce? A na co konkrétně dárce přispívají?

Během 11 let trvání projektu se podařilo pomoci více než 5000 indickým dětem. Počet aktuálně podporovaných dětí je 2908. Dárce přispívají na školní pomůcky – učebnice, psací potřeby, knihy, na školné, školní brašnu a uniformu, cestovní výdaje (v případě, že dítě musí do školy dojíždět), dále na stravu, prázdninové tábory a dárky k Vánocům.

Jak je možné ještě pomoci chudým indickým dětem a rodinám?

Kromě podpory ve vzdělání je možné pomoci při stavbě domů pro chudé nebo také příspěvkem do zdravotnického fondu, z kterého je možné hradit případnou operaci dětí nebo finančně náročnější léčbu. S pomocí dárců se už například podařilo postavit 73 a opravit 22 domků pro chudé.

Pomáhá v Indii i Tříkrálová sbírka?

Rozhodně ano. Právě díky Tříkrálové sbírce se postaví nejvíce domů pro chudé. V roce 2011 byl z Tříkrálové sbírky také zakoupen autobus pro děti z chudé vesnice Mansapur v oblasti Belgaum, které musejí docházet do školy vzdálené několik kilometrů. Děti jsou moc rády, jezdí autobusem do školy i zpět. Cítí se bezpečněji a mají více času na učení. Cesta do školy není už tak únavná a mohou se více soustředit na výuku.

pokračování na str. 20

Děti z chudé indické vesnice Mansapur děkují všem dárcům za školní bus, kterým teď bezpečně cestují do několik km vzdálené školy.

pokračování ze str. 19
ZEPTALI JSME SE...

Jak Indové vnímají pomoc našich dárců?

Pomoc našich dárců neberou jako samozřejmost. Vědí, že jim v mnoha případech pomáhají mnohočetné rodiny, lidé s nízkými příjmy nebo starší lidé. Jejich vděčnost je o to větší, že si uvědomují solidaritu, kterou jim naši dárci projevují. Mladí lidé, kteří díky podpoře již ukončili své studium, mají možnost v životě zažít, že díky vzdělání mají mnohem větší možnosti uplatnit své schopnosti a pomoci své vlastní rodině nebo obci či městu. Díky rodinným vazbám, které mají, pomáhají oni sami dál. Jménem všech chudých indických dětí a jejich rodin bychom chtěli poděkovat všem dárcům, kteří je podporují.

Ptala se Jana Karasová

SOCIÁLNÍ ŠATNÍK OPĚT OTEVŘEN

Oblastní charita Hradec Králové před příchodem zimy otevřela opět Sociální šatník v **Kydlinovské ulici** (zast. Kydlinovská – linka č. 10). Nabízí tak pomoc formou poskytnutí potřebného oblečení, obuvi, nádobí a popřípadě i hraček a knih. **Výdej je v úterý a čtvrtek od 13 do 17 hod.** V úterý je šatník otevřen pro veřejnost, věci jsou vydávány v režimu veřejné sbírky za symbolický příspěvek dle navržených cen. Výtěžek bude využit pro realizaci projektů Oblastní charity HK. Ve čtvrtek je výdej zdarma potřebným, kteří předloží úřední potvrzení o hmotné nouzi, nebo poukázku na bezplatný odběr, vydanou pracovníky Oblastní charity HK, popř. spolupracující neziskovou organizací.

Oblečení je v pěkném zachovalém stavu, čisté, poskládané a roztříděné do krabic charitními dobrovolníky. Pracovník šatníku napomáhá s výběrem a dohledáváním potřebných věcí a rovněž Vám předá informace v případě, že hledáte i jinou pomoc.

Příjem i nadále probíhá v Domě Matky Terezy, ul. U Mostku 472/5, Hradec Králové 7, denně od 9 – 17 hod. Aktuálně přijímáme tyto dary – zimní obuv, zimní bundy, přezůvky, rukavice, čepice, rifle.

Kontakt: p. Židek - 774 728 645.

pokračování ze str. 19
JAK POMÁHÁ TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

v nové vaně přístupné i lidem, kteří se po mozkové mrtvici nemohou téměř vůbec hýbat," říká Eva Šmídová, ředitelka Farní charity Rychnov nad Kněžnou.

Mnohé Charity každoročně také poskytují přímou pomoc chudým rodinám s dětmi v nouzi.

Tříkrálové peníze pomáhají také v Indii

Část výtěžku Tříkrálové sbírky 2011 věnovala Diecézní katolická charita a Charity v královéhradecké diecézi na školní autobus pro chudé děti z indického Mansapuru, celkem 400 tis. Kč. Školáci v něm už jezdí denně do školy a zpět a děkují všem českým dárcům za štědrnou pomoc:

„Milí přátelé, dárci a příznivci, ze všeho nejdřív bychom vám chtěli poděkovat za školní autobus, který jste nám darovali. Než jsme ho od vás dostali, chodili jsme do školy pěšky a ztratili jsme tím hodně času. Nemohli jsme kvůli tomu dokončit své domácí úkoly a učit se. Z dlouhé cesty do školy a zpět jsme byli unavení. Díky autobusu, který jste nám darovali a který nám moc pomáhá, jsme teď šťastnější. Nyní už přicházíme do školy včas a jsme schopni se více soustředit na studium. V době monzunových dešťů bylo obtížné dostat se do školy, protože cesty jsou nebezpečné, silnice a mosty jsou zaplavené vodou. Nebyli jsme proto schopni chodit včas do školy. Teď už jsme. Během

cesty se o nás stará sestra a strýček řidič. V autobuse se učíme různá pravidla, mluvíme anglicky, zpíváme si, soutěžíme atd. Všichni jsme šťastní. Vlaky na trati nestavují a my jsme museli chodit přes koleje. Stalo se už mnoho nehod. Ale Bůh nás naštěstí všechny ochránil. Ještě jednou vám děkujeme.“

Diecézní katolická charita HK z tříkrálových peněz podpořila také další projekty humanitární pomoci, projekty na pomoc uprchlíkům, půjčovnu pomůcek pro nemocné nevyléčitelnou Huntigtonovou chorobou a projekt dobrovolnictví v naší diecézi.

Začněme nový rok dobrým skutkem

Všichni se těšíme na Vánoce, svátky radosti z narození Jezulátka, kdy myslíme na své nejbližší a přátele, navštěvujeme se, dáváme si dárky, přejeme si vše nejlepší do nového roku, bilancujeme starý rok a dáváme si předsevzetí do toho nadcházejícího... Ale co lidé, kteří jsou nemocní, a tráví Vánoce v nemocnici, nebo lidé, kteří nemají s kým zapálit poslední svíčku na adventním věnci. Věnujme jim v tyto dny aspoň chvíli. Pomoci můžeme i tak, že tříkrálovým koledníkům otevřeme dveře a přispějeme do Tříkrálové sbírky na pomoc lidem a rodinám v nouzi. Možná budeme sami jednou potřebovat pomoc druhých, a tak začneme nový rok dobrým skutkem...

Jana Karasová, Vladka Dobešová

AKTUALITY

Oslavili jsme 20. výročí naší činnosti

HAVLÍČKŮV BROD: Oblastní charita Havlíčkův Brod oslavila v říjnu 20 let. Slavnostní mši sv. k výročí celebroidal 21. 10 v Havlíčkově Brodě Mons. Josef Suchár, prezident Diecézní charity HK. Koncelebrovali mu kněží havlíčkobrodské farnosti vikář P. Pavel Hroznata Adamec a P. Tomáš Rastislav Höger. Následovala beseda se zastupující ředitelkou Oblastní charity Havlíčkův Brod MUDr. Magdalenou Chvilovou Weberovou a Mons. Suchárem. V úvodu oba poděkovali nejvěrnější pracovníci havlíčkobrodské Charity vrchní sestře Charitní ošetřovatelské služby Stanislavě Holendové, která zde pracuje 19 let. Otec Suchár pohovořil o Charitě v celosvětovém kontextu a o Charitách v diecézi. MUDr. Chvilová Weberová představila jednotlivé služby Oblastní charity Havlíčkův Brod. V podobném duchu se nesla i slavnostní mše sv. 20. 10. v Humpolci. V prostorách Staré radnice v Havlíčkově Brodě byly ke zhlédnutí prezentační panely k 20. výročí. Oslavy v Havlíčkově Brodě završil 23. 10. koncert farních kapel Dokořán a Vy-Bůch z Havlíčkova Brodu, HuSa bendu z Humpolce a Na Prášky ze Světlé n. Sáz. Velké poděkování patří všem pracovníkům celé Charity za jejich dennodenní práci. (*Hana Fikarová, www.hb.charita.cz*)

AKTUALITY

Dr. Jiří Stejskal vyznamenán pamětní medailí sv. Anežky České

PRAHA: Bohoslužbou v pražské katedrále sv. Víta 12. 11. vyvrcholil Rok sv. Anežky. Mši sv. k 800. výročí od narození a 22 letům od svatořečení této světice sloužil papežský legát kardinál Joachim Meisner. Během mše byla předána děkovaná vyznamenání – pamětní medaile sv. Anežky České také zasluhujícím pracovníkům Charity ČR. Vyznamenání pro RNDr. Jiřího Stejskala, ředitele Diecézní charity Hradec Králové, převzal z rukou olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera zástupce ředitele ing. Jan Kočí.

RNDr. Jiří Stejskal je ředitelem Diecézní charity od r. 1994. Za jeho vedení došlo k velkému rozvoji činnosti Charit ve všech oblastech pomoci potřebným. V r. 2003 Svatý otec udělil RNDr. Stejskalovi vyznamenání Pro Ecclesia et Pontifice za obětavou službu církvi a papeži, v r. 2009 od Jeho Svatosti papeže Benedikta XVI. obdržel titul rytíře Řádu svatého papeže Silvestra za příkladnou službu v čele Diecézní charity v Hradci Králové.

Gratulujeme a přejeme hodně úspěchů v dalším pracovním i osobním životě.

Ing. Aneta Maclová oceněna Svatováclavskou medailí

PRAHA: Ve čtvrtek 17. 11. při ekumenickém setkání u příležitosti státního svátku Dne boje za svobodu a demokracii v pražské katedrále sv. Víta proběhlo slavnostní předání Svatováclavských medailí. Letos byly vyznamenány ženy obětující se pro druhé, nalézající své poslání v péči o bližní, ve výchově nejmladší generace, v kultivaci naší společnosti, ve službě dobru a lásce, ve službě Bohu. Jednou z oceněných byla také ing. Aneta Maclová, dlouholetá ředitelka Oblastní charity Hradec Králové. Vyznamenání převzaly z rukou předsedkyně PS Parlamentu ČR Miroslavy Němcové a arcibiskupa pražského a primase českého Dominika Duky dále Meda Mládková a Marie Šeligová.

Během působení ing. Anety Maclové v hradecké Oblastní charitě dostal novou tvář původní azylový dům pro muže – dnes Dům Matky Terezy, postupně vznikala další charitní zařízení – Domov pro matky s dětmi, Poradna pro lidi v tísní, Středisko rané péče Sluníčko a Intervenční centrum pro osoby ohrožené domácím násilím. Proměnami prošla i domácí péče, vznikl Kruh dobrovolníků, rozbíhá se hospicová péče a je realizován projekt mezinárodní spolupráce v oblasti sociální rehabilitace. V r. 2007 obdržela ing. Maclová také papežské ocenění „Pro Ecclesia et Pontifice“.

Gratulujeme a přejeme hodně úspěchů v dalším pracovním i osobním životě.

Pobyt předškolního klubu Domek

KUTNÁ HORA: Pedagogické pracovnice a děti z předškolního klubu Domek při Oblastní charitě Kutná Hora vzpomínají na krásné tři podzimní dny prožité v hotelu Bystré u Poličky, který je vybudován v nerušené části náměstíčka ve tvaru podkovy, v sousedství barokního chrámu sv. Jana Křtitele. Náš pobyt byl příjemně kvalitním ubytováním i chutnou kuchyní. Hotel nabízí celou řadu služeb. Například bazén s mořskou vodou, kam jsme se chodily koupat a učily děti plavat. Ve volném čase jsme s dětmi hrály různé hry a pobývaly v dětské herně. Celý hotel je velmi přizpůsoben dětským návštěvníkům. Jeho okolí vybízí k procházkám nejen po Bystrém, kde jsme navštívily kostel s přednáškou místního kastelána a děti mu za odměnu zazpívaly. Kostel je znám svou skvělou akustikou. Příjemná byla i procházka do místního zámeckého parku s dřevěnými sochami odkud je krásný výhled po okolí.

Celým pobytem nás provázela příjemná atmosféra a vstřícnost personálu. Dětem se nechtělo odjíždět zpět a vzpomínají na krásné a aktivně prožité dny. Pobyt byl uspořádán v rámci integrace dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí a hrazen z Individuálního projektu Středočeského kraje. Pro většinu dětí to byl jedinečný a neopakovatelný zážitek. *(Radmila Větrovcová, www.kh.charita.cz)*

KALENDÁŘ NA PROSINEC

VÁNOČNÍ ROZJÍMÁNÍ

Benefiční večer s kytaristou Štěpánem Rakem
k 10. výročí vzniku Domova sv. Josefa v Žirči
pro lidi nemocné roztroušenou sklerózou

3. 12. v 18 hod.

kostel sv. Anny

u Domova sv. Josefa

Žireč u Dvora Králové n. Lab.

Vstupné 100,- Kč a 60,- Kč

Pořádá: Oblastní charita Červený Kostelec

ADVENTNÍ DOBROČINNÝ BAZAR

oblečení pro všechny věkové kategorie

6. – 9. 12. od 9 do 17 hod.

**Na Kropáčce 30/3 – v přízemí
Hradec Králové**

Z výtěžku akce budou podpořeny projekty Oblastní charity Hradec Králové.

Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové

ŠTĚDROVEČERNÍ POLÉVKA

pro lidi bez domova

24. 12. od 13:30 do 15:30 hod.

**Hlavní vlakové nádraží
Hradec Králové**

Pořádá: Oblastní charita Hradec Králové

VÁNOCE 2011

**VÁNOCE JSOU SVĚTLO ŽIVOTA.
NÁM, NÁM NARODIL SE...**

**PŘEJEME VÁM RADOSTNÉ VÁNOCE
A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 2012**

*zaměstnanci
Diecézní katolické charity
Hradec Králové*

Darovaný klášter slouží nemocným 10 let

Domov se neměří na metry ani neváží na kilogramy. Stejně jako není možné stanovit hranice letního vánku nebo spočítat vůni růže. Domov se rovná lásce a pozornosti, které v něm panují...

Historie nynějšího Domova sv. Josefa v Žirči sahá až do r. 1482, kdy majitel vsi Jan Kordule ze Sloupna začal stavět nad obloukem řeky Labe tvrz. V r. 1635 byl objekt darován Ferdinandem II. vídeňským jezuitům od sv. Anny. V r. 1938 tu sestry Nejsvětější Svátosti založily Domov sv. Josefa, který byl v r. 1960 převeden do vlastnictví státu, a ten zde zřídil domov důchodců. V r. 1995 byl objekt vrácen řeholní instituci Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti, která ho pak darovala Oblastní charitě v Červeném Kostelci. Jak vznikla myšlenka na vybudování zatím stále jediného lůžkového zařízení pro nemocné roztroušenou sklerózou (dále jen RS), vzpomíná ředitel Mgr. Ing. Miroslav Wajsar.

„Myšlenku na vznik domova pro takto nemocné lidi iniciovalo mé setkání se 2 pacientkami s roztroušenou sklerózou v terminálním stádiu a zjištění, že v ČR zatím doposud žádné zařízení tohoto druhu neexistuje. Původně jsme měli vizi vybudovat ho v podkroví na Háčku v Červeném Kostelci a do toho přišla nabídka Sester Nejsvětější Svátosti z Českých Budějovic o darování objektu včetně zámeckého parku v Žirči. Tuto nabídku jsme po dohodě s Diecézní charitou v Hradci Králové přijali“.

Několik zajímavých statistik. Ke 2. 11. 2011 bylo usku-
tečně 1983 pobytů. Za 10 let se vystřídalo v Domově na všech pobytech 642 osob.

Průměrně zde byl každý klient 3x. Sto klientů si svůj pobyt zopakovalo a byli zde 2x. 19 lidí zde bylo víc než 10x a rekordní počet pobytů pro jednoho člověka je 25 pobytů. Nejmladší klientce bylo 25 a nejstaršímu 98 let. A jaký je Domov sv. Josefa dnes? V současné době poskytujeme sociální a zdravotní služby na trvalých /14 lůžek/, přechodných zdravotních /21 lůžek/ a sociálně-odlehčovacích /7 lůžek/ pobytech. Každému z pacientů se dostává cílená rehabilitace a vodoléčba, neboť každodenní cvičení je nezbytnou součástí léčby všech stádií RS. V bezbariérových bytech chráněného bydlení žijí 2 rodiny, kde jeden z členů je nemocný RS. Domov disponuje půjčovnou kompenzačních pomůcek pro domácí péči a poskytuje poradenství. Nabízíme 3x týdně tvořivou dílnu, psychoterapeutickou poradnu a péči, v sobotu je zde sloužena mše sv. Kromě toho se klienti mohou přihlásit na kulturní akce v podobě návštěvy divadla, kina, výletu apod. Vyhledávaným zážitkem bývá svatovavřínecká pouť na Sněžku. Naučné přednášky a hudební akce se konají i v Domově samotném. O chod Domova se stará 67 zaměstnanců, z nichž 31% pracuje na zkrácený úvazek.

K 10. výročí založení největšího z deseti středisek Oblastní charity Červený Kostelec bude uspořádán 3. 12. v 18 hod. v kostele sv. Anny v areálu Domova koncert kytarového virtuosa Štěpána Raka. V den založení, 7. 12., bude za účasti slavnostních hostů z řad podporovatelů, bývalých zaměstnanců a ostatních VIP hostů, sloužena slavnostní děkovná mše sv. Poté následuje prohlídka zařízení s občerstvením. Vystoupí i žáci ZUŠ F. A. Šporka z Jaroměře. Slavnosti završí koncert vážné hudby na adventní téma v nově opraveném kostele sv. Anny. Tento den se stane příležitostí k poděkování všem, kteří Domovu a jeho obyvatelům celé desetiletí pomáhali a stále pomáhají.

Jitka Holcová

VZDĚLÁVÁNÍ

Konference v Litomyšli představila německý model plánování péče o seniory

Individuální práce se seniory v sociálních službách

bylo hlavním tématem konference s mezinárodní účastí, která proběhla 18. až 21. 10. v Litomyšli. Konferenci pořádala Diecézní katolická charita Hradec Králové pod záštitou Pardubického kraje a jejím cílem bylo představit německý model plánování péče o seniory podle Prof. Moniky Krohwinklové. Šlo o závěrečnou vzdělávací akci v rámci projektu mezinárodní spolupráce **Profesionální pečovatelé**, spolufinancovaného Evropským sociálním fondem a Státním rozpočtem ČR. Jeho realizaci zajišťuje Diecézní charita Hradec Králové. Partnery projektu jsou Slovenská katolická charita Bratislava, Diecézní charita Würzburg (Německo) a Caritas – Vyšší odborná škola sociální Olomouc.

Konference se zúčastnilo na 80 pracovníků Charit a dalších poskytovatelů sociálních služeb pro seniory z ČR a Slovenska. V Německu již osvědčený a nejrozšířenější model plánování péče o seniory podle Prof. Krohwinklové představila její blízká spolupracovnice a certifikovaná poradkyně Susanne Rieckmann a další zástupci z Německa. Za Diecézní charitu Würzburg přijela paní Anni Pfeffer, která zodpovídá za oblast zahraniční pomoci, praktické zkušenosti z terénní práce přijely představit Antje Melzer, vedoucí Sociální stanice sv. Norberta ve Würzburgu, a její kolegyně Petra Pfeiffer. Spirituální péči o obyvatele Seniorcentra sv. Thekly ve Würzburgu představil ředitel Hans Heidenfelder.

„Jako velmi podnětnou vnímám především snahu Prof. Krohwinklové pracovat s člověkem v rámci komplexního, holistického přístupu, který obsahuje uspokojování potřeb uživatele služby v oblastech bio-psycho-socio-spirituálních. V tomto přístupu pak konkrétně vede sociální pracovníce i pečovatelky v jejich práci se seniory,“ vysvětluje ing. Zdena Kumstýřová, manažerka projektu.

Účastníci konference také navštívili charitní zařízení Respitní péče Jindra v Litomyšli a v kostele Nanebevzetí P. Marie v Chlumu u Luže byla v rámci doprovodného programu sloužena mše sv., kterou zakončil varhanní koncert.

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKÝM SOCIÁLNÍM FONDEM A STÁTNÍM ROZPOČTEM ČR V RÁMCÍ OPERAČNÍHO PROGRAMU OP LIDSKÉ ZDROJE A ZAMĚSTNANOST (OP LZZ).

Jana Karasová

Golden Consulting s.r.o.

- > zprostředkování prodeje Vaší nemovitosti
- > kompletní právní servis ZDARMA
- > inzerce na všech významných webech v rámci celé ČR

Profesionalita. Individualní přístup ke klientům.
Záloha na kupní cenu předem. Vyplácení exekucí.

POZOR AKCE!

Při předložení tohoto inzerátu
vypracování znaleckého posudku
pro podání daňového přiznání **ZDARMA!**

KONTAKTUJTE NÁS NA TELEFONNÍM ČÍSLE

725 800 192

Život ve vikariátech Ústí nad Orlicí a Žamberk

V přízemí D-centra v Dolní Dobrouči se nachází prostory pro maminky s dětmi, autor: Luděk Bárta

Přednáška Pavla Bělobrádka ve velkém sále D-centra, autor: Pavel Matějčec

První svaté přijímání, fotografii poskytla Řkf Česká Třebová

Farní tábor žamberckých dětí, autor: archiv Řkf Žamberk

Farní den v Lanškrouně, autor: Miroslav Kuťák

Jedna ze skupinek tříkrálových koledníků v Lanškrouně, autor: archiv Řkf Lanškroun